

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8.
Δι' συνδρομᾶν ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ἘΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χρυσεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 21 Σεπτεμβρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}.—Ἀριθ. 38

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΤΟ ΕΝΑΕΡΙΟΝ ΧΩΡΙΟΝ

Τὴν νύκτα ἐκείνην, — εἰς τὸ δνειρόν του βεβαίως, — ὁ Μὰξ Οὐμπέρ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε νὰ παίξουν, ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του, τί νομίζετε; ... τὸ γνωστότατον ἐκεῖνο βάλς ἀπὸ τὸν Φράυστς τοῦ Βέμπερ!

Ἄλλ' ἦτο δνειρον ἄρα γέ;

Τὴν ἐπαύριον, ὅταν ἐξύπνησάν, ὁ Τζὼν Κόρτ, ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, καὶ ὁ Κάμης ἐξεπλάγησαν πολὺ.

Τὸ σκότος ἦτο ἀκόμη βαθύτερον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ δάσους. Εἶχεν ἐξημερώσῃ;.. Δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ το βεβαιώσουν. Ὅπωςδῆποτε, τὸ φῶς, τὸ ὅποιον ἐπὶ ἐξήκοντα ἤδη ὥρας τοὺς ἰδῆγει, δὲν ἀνεφαίνετο. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ περιμεῖνουν κατ' ἀνάγκην νὰναφθῇ ἡ δὰς διὰ νὰ ἐκινήσουν.

Ἐν τούτοις ὁ Τζὼν Κόρτ ἔκαμε μίαν παρατήρησιν, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ σύντροφοί του καὶ αὐτὸς ἐξήγαγον ἀμέσως μερικὰ συμπεράσματα.

— Παρατηρῶ, εἶπεν, ὅτι δὲν εἶγαμε φωτιὰ σήμερον τὸ πρωῖ, καὶ ὅτι κανεὶς δὲν ἤλθε τὴν ὥραν ποὺ ἐκοιμώμεθα, νὰ μας φέρῃ τὰ συνήθεα-συνήθη.

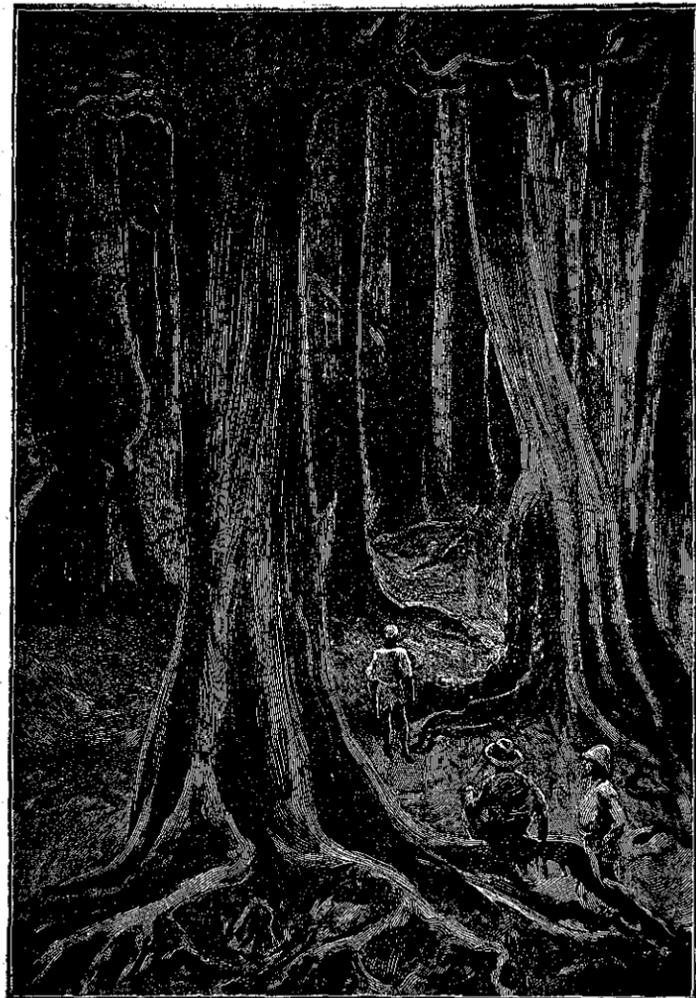
— Καὶ εἶνε τόσο μάλλον δυσάρεστον, προσέθεσεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, καθ' ὅσον δὲν μας μένει πλέον τίποτε!

— Ἴσως, ὑπέλαβεν ὁ ὀδηγός, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐφθάσαμεν...

— Πρῶ; .. ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Ἐκεῖ ὅπου μὰς ὀδηγοῦσαν, ἀγαπητέ μου Τζὼν.

Ἡ ἀπόκρισις αὐτῆ τοῦ Μὰξ Οὐμπέρ ἦτο βέβαια πολὺ ἀσαφής... ἀλλὰ καὶ μετ' ἐν τῷ τρόπῳ

«Ὀμοίωτον μετ' ὅμοιοις, ὑποβασιζόμενος κάποιον γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα.» (Σελ. 297, γ')

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τερπνά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 6, χρυσόδετος φρ. 8. Ὁλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος: ἄδειο φρ. 7, χρυσόδ. φρ. 10.)

Ὁ Ἀγροτικός Οἰκίσιος (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 1,75. Χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Εἰς τὴν Θάλασσαν! (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 1,75. χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ θῦμα τοῦ φθόγου (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ἀσύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδειο φρ. 3, χρυσ. φρ. 5. (Ἐκαστὸν τετράδιον ἰδιαιτέρως: φρ. 0,15.)

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἐδουεβίου, ἄδειο φρ. 1,50.

Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποίηματα) ἄδειο φρ. 1,50, χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικὸν Διήγημα (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1,20. Δι' ἄλλο ὄμοιο χρυσόδετοι φρ. 4.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδειο φρ. 2, χρυσόδ. φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἔκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὄμοιο φρ. 2,50.

Πρόξας ὁ Νικόλου (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρροπόλης (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ἐπὲρ Πατριῶδες (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης, Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χ. Σαμαρταίου, φρ. 0,60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἰδίους δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου

Ὁ χάρις τῶν λέγων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν νὰ γράφω, τὰς λέξεις τῶν οἱ διηγουμένων, πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ μας εἰς φακέλλους, ὅν ἕκαστος κοστίζει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων. Ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἤρξισεν ἤδη ὁ νέος 75ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων.

416. Λεξιγράφος. Πρόδδσιν μετ' ἄρματα Ἐνθῶν ὡς ἤθελες, Ἦθσον ἐν τῷ ἄμα Ἑλληνικῇν θὰ εὐρῆς. Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Λεωνοῦ Ἰωάννου

οαμύς σου διὰ τὴν Πικραμένην Καρδούλαν) Ἐρυθρὸν Σαυρόν, Ἰγμπετὴν Ἀετὸν (τι ἀπέγινεν ὁ Λάγχι; θὰ το μάθης μετ' ὄλιγον) Ἀρχικαλαμποριστὴν (δὲν σου ἔδωσα εὐσημα, διότι δὲν ἤθελα νὰ ἐνθάρρῶνω πρᾶγμα ποὺ ἐπιθυμοῦσα ἐν πάσῃ θυμωμένη; διόλου!) Ἐρθεῖακὴν Μαργαρίταν (ἔστειλα; ἀφ' οὗ ἔλειπες βέβαια δὲν ἠμποροῦσες νὰ μου γράψῃς; τώρα ἔμεις ποὺ ἐπέστρεψες;...) Παρισιὸν Ἀριστοκράτην (λάθος θὰ ἔκαμεν ἂν διήλθῃ, στείλῃ τῆς καὶ σὺ δεύτερον τετράδιον) Ἐρθεῖαν Κόρην, Ἀι- Λίαν τῶν Πατησίων (ἴσον δι' αὐτὸ, ὁ κ. Φαίδων κ' ἐπληροφόρησεν ὅτι τὰ πέντε ἐκεῖνα κορίτσια ἦσαν ὄμοια) Ὀνειροπόλον Ψυχὴν (εὐχαριστῶ) Πολιορκητὴν τοῦ Βάμου (ἔστειλα; μὴ λημονῆς νὰ γράψῃς πάντοτε καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου) Θέλλουσαν ([E] πολὺ εὐμορφα τὰ λέγεις) Τρελλόπαιδον τῶν Ἀθηνῶν (ὅταν μοῦ ἐναγράφῃς ἐπανάλαβε τὰς προτάσεις σου, διότι σήμερον δὲν ἔχω τόπον!) Ἀδ-ρε-μί (εἶδες βέβαια ὅτι αὐτὸ τὸ ψευδώνυμόν σου ἐνεκρίθη; καὶ τώρα εἶσαι πάντοτε ἐμπρός!) Βεατρίκη ([E] διὰ τὴν ὄμοια τὴν περιγραφήν τοῦ ταξιδίου) Φουγάρο τῆς Ἐθνεγείας (ἔ) λαμπρὰ καὶ ἡ δική σου περιγραφή) Σισσηλὴν Νύκτα τελοςπάντων! τώρα ἔχεις καὶ εὐρὸν ἔδαφος διὰ ἔσπαθώμα· ἄρχισε λοιπὸν) Μαγικὴν Εἰκόνα (ἐναγράμῃ μου αὐτὰς τὰς πληροφορίες) Ἀροσούλαν τῆς Ὀσσης (ἔστειλα) Ζουρίαν-Μουρίαν, Πειραικὸν Ἀστέρην ὑπάρχει καλλίτερον πρᾶγμα παρὰ νὰ κρατῇ κανεὶς τὴν ὑπόθεσίν σου;) Ἰσημεριὸν τοῦ Κόσμου (ἔ) δὲν εὐρήσῃς τὴν Ἐκάτην εἶδες ὅτι ἀπέκλεισα ἤδη τῆς ἀνταλλαγῆς τοὺς ἀφελῆτας τετράδιον) Ἐρυθρὸν Νέφος ([E] ὑποπτεύομαι μίπως τὸ δειρὸν αὐτὸ τὸ εἶδεν ἄλλοις, κανεὶς ἱστορικὸς λ; χ; καὶ σὺ το διηγήθῃ) Κόκκινην Ἐξοχὴν (ἔ) γινεν ἐντελὸς καλὰ τὸ ποδὶ;) Πολύχρωμον Χρυσάλλιδα (δὲν πειράζει) Ἑλληνικὸν Ἀεράκι, Ἀρὸν τοῦ Παρνασσῶ (ἔστειλα) Σὶρ Ἀ-Φαλιναῖ (ἐξοκολοθεῖ, ἀλλὰ τώρα δὲν φαίνεται συχρᾶ) Σταυρὸν τῆς Θαλάσσης (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας, αἱ συνδρομαὶ εἰμποροῦν νάρχίζου ἀπὸ τὴν πρώτην οἰουδῆποτε μὴνός, εἶτε παρελθόντος, — καὶ τότε στέλλω τὰ προεκοθέντα φύλλα, — εἶτε καὶ μέλλοντος) Μικρούλαν Πατριαν (πολὺ καλὰ σὲ συγχωρῶ, ἀλλὰ νὰ μου γράψῃς) Πάλλουσαν Καρδίαν (τὰς περιμένω ἀνυπόμονως, διὰ νὰ ἐκτιμῆσω τὰς προόδους σου) Ἀγγελοῦν Χαράς (ὅλα καλὰ ἀλλὰ διατὶ μοῦ γράφεις μετ' ἐκκίνη μελάνην;) Νιαγάραν (ἄλλοι εἶνε, ἄλλοι δὲν εἶνε δὲν φαντάζεσαι πόσα χρόνια ἐπέφρασαν; ὥστε... περασμένα ἔξαμαμένα τοὺς ταρινοὺς νὰ ἰδοῦμεν!) Θεσσαλιὸν Ἄνθος, Ἀμρ. καὶ Κωνστ. Κ. Ἡλιάδην, Παιδικὴν Χαρὰν (ἔστειλα [E] διὰ τὴν ὄμοια τὴν ἐπιστολήν) Ρωβίρον τὸν Κατακτητὴν, Ρόδιον Δόκιμον, Φιφὴν Μπουλουμπάση, Ἀττικὴν Μοῦσαν, Κιουκιουρίστραν (θὰ τὰς στείλῃ, ὅταν προκηρυχθῇ Διὰγωνισμός· ὁ Βαλεντίνος ἔχει νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη πολλὰ... Ἐκδὸν Κόρτον (τὸ ὅποιον μοῦ ἐτοιμάζει ἓνα σωρὸν ἔσπαθώματα ἀλλὰ σήμερον εἶνε ἴσα-ἴσα ποὺ δὲν ἔχω διόλου τόπον διὰ πληροφορίες...) Βολιώτικον Κρασί (καὶ τὸ εὐκόλως ἐννοοῦμενα παραλείπονται) Μέλανα Ἀδάμαντα (ἔστειλα) πολὺ εὐχαριστήθῃ μετ' ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν σου ὁ κ. Φαίδων) Μολὸν Λαβὴ (κρίμα τὴ μηχανή! ἀλλὰ... ὄχι παρῆποναι!) Καλῶς Ὀρισες (μπα! καὶ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βαλεντίνου θὰ τὴν ἐπῄθεινε) ποὺ νὰ ὑπόπτευσῃ τὸν Πανηριδὴν, ὁ ὅποιος εἶχε κατακτήσῃ τὴν του τὴν ἐμπιστοσύνην) Καρδιάλιον Ρι-σελιέ (πολὺ γρήγορα) Μαστίχαν τῆς Χίου (βραβεῖον ἔστειλα) κῆβι τὸ σπάθι;) Ἐκάτην τὴν σοκαλάταν σου πολλοὶ τὴν ἐσποβαλμοῦν ὅς ἴδωμεν ποῖος θὰ τὴν φάγῃ) Ἰωάνναν Ἀ. Φαρκοῦ, Ἀστέρην τῆς Ἀνατολῆς, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές

417. Συλλαβόγραφος. Τὸ πρῶτον ἰσοπερικτικόν, Φέγγει τὸ δεύτερόν μου. Καὶ βασιλεῖα μουτικόν. Δηλοὶ τὸ συνόλον μου. Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρου τοῦ Μαῖου

418. Στοιχειόγραφος. Πόλις μακρὰ ἑλληνικῇ, ὡς ἔχω ἂν μάρισης, Καὶ ἐπιρρημὰ τι χρονικόν, ἂν μάποκεφαλισίης. Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἰεροσολιμίτου

419. Τονόγραφος. Ὅπως ἔχω ἂν μάρισης; Εἶμαι αἰσθημα κακόν; Ἄν τον τόνον μου κινήθῃ; Τ' ὄλον ἔμενε... μισόν. Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἰσπαιίου τῆς Ὀμιλῆς

420. Γωνία. Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν νῆσον τῆς Τουρκίας. + * * * * = Σοφός. * + * * * = Τυρλὸς καὶ κωρὸς. * * + * * = Ἀνώτερον πάντων. * + * * * = Εἰς τὴν Θεσσαλίαν. + * * * * = Φυσικὸν φαινόμενον. Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Μονωσῆος

421. Παίγνιον. Ζητεῖται νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῶν κενῶν τετραγωνιδίων ἀριθμοὶ οἰοιδῆποτε, ὥστε πανταχοῦ, καθένας καὶ ὀριζοντιῶς, τὸ ἄθροισμα αὐτῶν νὰ εἶνε 100.

10		
	30	
		25
		5

422-423. Ἀστεῖα Παραοράματα
1. — Οἱ βράχοι εἶνε φυσικὸν φαινόμενον.
2. — Ὁ Χρόνος εἶνε μέγας ἀήρ. Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἐδουεβίου Βλανδῆ

424. Ἀκροστιχίς. Τάχρκα τὸν ζηουμένον λέξων ἀποτελοῦν μέλος τοῦ σώματος:
1, Ἄνθος, εὐόδες. 2, Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος. 3, Δέδρον ὑψηλόν. 4, Ἀρχαῖος θεός. 5, Θηριον. 6, Ἀρχαία θεά.

425. Φωνηεντόληπτον τχς- * * * φρνν-κ σφλς. Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Μικαῖς Ἀμαζόνος

426. Ἰνδικὸς Γρίφος ε1 (πρόθεσις) ο5 (οὐσιαστικόν) ε2 (ἄρθρον) λ5 (οὐσιαστικόν). Ἐπιτάλη ὑπὸ Δημ. Π. Ραζνρότσκα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 28.

310. Ἐπαιμένῃς (Θῆρα, μέν, εἰς.) — 311. Ἄστρος-ἄστρον. — 312. Ζικυυθος-Κύθνος. 313. ΝΕ 314. ΚΑ Σ Σ Ι Ο Σ ΔΗ—Ο—Ω ΡΑ Ι Ι Α ΝΕ—Ο—ΠΤΟ—ΛΕ—ΜΟΣ Ι Μ Β Α Λ Ω—ΛΕ—ΝΗ Σ Ο Υ Η Ι Α ΜΟΣ Π Ρ Ρ Α Μ Ο Ο Ι Ο Ι Σ Ι Κ Α Λ Ι Σ

315. Τὰ πέταλα. — 316-317. 1. Κόρη, ὄρη, ὄρα, ἄρα, ἄρᾶ, ἀνά, νά, ἄν, ἄς, πᾶς, παῖς. 2. Πᾶς, πᾶς, ἄς, ἦς, ἦρ, ἄρη, ἀνήρ. — 318. Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τῶν γραμμάτων ΑΣ, σχηματίζεται τὸ Κυβόλεξον:

Π Α Σ Α 319. ΣΕΡΙΦΟΣ (Ἰωσήφ, Σενε- Α Κ Ι Σ καὶ Κῦρος, Λάιος, Σοφία, Σε- Σ Ι Α Μ υὸρῶν, Ἰάσων.) 320. Ἄκουε Α Σ Μ Α πολλὰ καὶ λάλει ὀλίγα. — 321. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάττωτος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ εἰ διελγώτερος τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. — Βασιλικὴ Λουκάκη, ὁδὸς Κωνσταντινου Παλατολόγου, Πειραιεύς. (B-63)

κορμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ πληθὺν στελε-
χῶν συγκεκολλημένων. Βόμβακες μὲ
συμμετρικὰς διαπλαδώσεις, μὲ ρίζας γι-
γαντιαίας καὶ μὲ ἀνάστημα ἀνώτερον τῶν
ὁμοειδῶν τῶν βαοβάβ, εὐδιάκριτα ἀπὸ
τὸ κολοκυνθοειδὲς σχῆμα, τὸ ὁποῖον λαμ-
βάνει ἡ τεραστία βάσις τῶν, μὲ περιφέ-
ρειαν εἰκοσιν ἕως τριάκοντα μέτρων, καὶ
μὲ θαυμασίον συμπλεγμα κλάδων κρε-
μαμένων φοίνικες «ντοῦμ» μὲ κορυφὸν
δισχιδῆ φοίνικες «ντελέμπ» μὲ κορυφὸν
ἀνώμαλον ὑπὸ ὕβους ἀνακάρδια, παρέ-
χοντα σφαιράς μὲ διάμετρον ἑνὸς καὶ
ἡμίσεος μέτρον καὶ δυναμένα νὰ ποτε-
λέσουν πλοίαρια χωρητικότητος τριῶν ἢ
τεσσάρων τόνων· δρακόντεια, μὲ κολοσ-
σιαίας διαστάσεις· βαυϊνία, αἱ ὁποῖαι εἰς
ἄλλας χώρας φύονται ὡς ἀπλὰ δεινύλ-
λια, ἀλλ' ἐδῶ εἶνε οἱ γίγαντες τῶν ο-
σπριοειδῶν. Φαντάζεται τις λοιπὸν ὅποια
θὰ ἦτο ἐπάνω ἡ ἀνάπτυξις τῶν κορυφῶν
τῶν δένδρων τούτων, εἰς ὕψος ἑκατον-
τάδων τινῶν ποδῶν, εἰς τὸν ἀέρα.

Παρῆλθε περιπύου μία ὥρα. Ὁ Κά-
μης δὲν ἔπαυσε περιφέρειν τὰ βλεμματά
του καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ περι-
μένων τὸ φῶς... Διὰ τὴν θὰ ἤρνεϊτο νὰ
κολοουθῆσθαι τὸν ἀγνωστον ἐκεῖνον ὀδη-
γόν;... Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐνστικτὸν
του, καθὼς καὶ μερικὰ παρατηρήσεις, τὰς
ὁποίας εἶχε κάμῃ καθ' ὅδον, τὸν ἤγον νὰ
πιστεύσῃ ὅτι εἶχον διευθυνηθῆ μέχρι τοῦδε
πρὸς ἀνατολάς. Ἀλλ' ὁ Οὐμπέρης δὲν
ἔρρεε πρὸς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν, δὲν ἦτο
αὐτὸς ὁ δρόμος τῆς ἀπιστροφῆς. Ποῦ
λοιπὸν τοὺς εἶχε παρασύρῃ τὸ μυστηρι-
ῶδες ἐκεῖνο φῶς;...

Ἐν τούτοις δὲν ἀνεφαίνετο... Τί
ἔπρεπε νὰ κάμουν τώρα;... Νὰ φύγουν
ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος;... Ἀλλὰ ποῦ νὰ
ὑπάγουν;... Νὰ μείνουν ἐκεῖ; Ἀλλὰ
τί νὰ φάγουν;... Καὶ ἤδη ἤρχισαν νὰ
αἰσθάνωνται σκληρῶς τὴν πείναν καὶ τὴν
δίψαν.

— Καὶ ὁμῶς, εἶπεν ὁ Τζῶν Κόρτ,
εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ φύγωμεν...
ἔρωτῶ μάλιστα μήπως δὲν θὰ ἦτο καλ-
λίτερον νὰ ξεκινήσωμεν ἀμέσως.

— Πρὸς ποῖον μέρος; ἠρώτησεν ὁ
Μὰξ Οὐμπέρ.

Αὐτὸ ἦτο τὸ ζήτημα. Καὶ ποῦ ἠδύ-
ναντο νὰ στηριχθοῦν διὰ νὰ το λύσουν;

— Τελοσπάντων, ὑπέλαθεν ὁ Τζῶν
Κόρτ, δυσανασχετῶν, μού φαίνεται ὅτι
τὰ πόδια μας δὲν ἐρρίζωσαν ἐδῶ-γάμω!...
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ κυκλοφορία εἶνε δυ-
νατὴ μεταξὺ αὐτῶν τῶν δένδρων, καὶ τὸ
σκότος δὲν εἶνε τόσο βαθύ ποῦ νὰ μὴν
ἠμποροῦμεν νὰ διευθυνηθῶμεν...
— Ἐμπρὸς λοιπόν! διέταξεν ὁ Κάμης.
Καὶ οἱ τρεῖς ἐπροχώρησαν ἀνιχνευτι-
κῶς εἰς διάστημα ἡμίσεος χιλιομέτρου.
Συνήντησαν παντοῦ τὸ αὐτὸ γυμνὸν ἔδα-
φος, τὸν αὐτὸν τάπητα τῆς χλόης, ἰσχνὸν
καὶ ξηρὸν, οἷος θὰ ἦτο ὑπὸ στέγασμα

ἀδιαπέραστον ὑπὸ τῆς βροχῆς καὶ τῶν
ἠλιακῶν ἀκτίνων. Παντοῦ τὰ αὐτὰ δέν-
δρα, τῶν ὁποίων δὲν ἐβλεπον παρὰ τοὺς
κορμούς καὶ τοὺς χαμηλοτέρους κλάδους.
Καὶ παντοῦ ἐπίσης ἡ αὐτὴ ἀόριστος καὶ
συγκεχυμένη βοή, ἢ ὅποια ἐφαίνετο ἐρ-
χομένη ἀνωθεν, καὶ τῆς ὁποίας τὸ αἶ-
τιον παρέμενεν ἀνεξήγητον.

Τὸ ὑπόδεδρον ἐκεῖνο τοῦ δάσους ἦτο
καθολοκληρίαν ἐρημον;... Ἴσως ὄχι.
Ὁ Κάμης τοῦλάχιστον ἐνόμισεν ἐπα-
νελημμένως, ὅτι διέκρινε σκιας διολισθαί-
νουσας μεταξὺ τῶν δένδρων. Μήπως
ἦτο ὀπτική ἀπάτη;... Δὲν ἤξευρε τί
νὰ ὑποθέσῃ. Τέλος, μετὰ ἡμίσειαν ὥραν
ἀνωφελοῦς ἀνιχνεύσεως, οἱ σύντροφοί
του καὶ αὐτός, κρίνοντες καλὸν νὰ στα-
μητήσουν, ἐκάθισαν παρὰ τὸν κορυφὸν
μιάς βρυϊνίας.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἤρχισαν νὰ συνεπιθί-
ζον τὸ σκότος, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε
ὀλιγόστευε. Χάρις εἰς τὸν ἀνυψούμενον
ἠλίον, ὀλίγη λάμψις διεχύνετο καὶ ὑπὸ
τὸ πυκνὸν στέγασμα, τὸ ἐκτεινόμενον
ὑπεράνω τοῦ ἔδαφους. Καὶ ἠμποροῦσαν
τώρα νὰ διακρίνουν τάντικεῖμενα ἐξ ἀ-
ποστάσεως εἰκοσι βηματίων.

Αἶφνης ὁ ὀδηγὸς ἠρώτησε χαμηλο-
φῶνως:

— Τί εἶνε ἐκεῖ-πέρα;... Κάτι βλε-
πω ποῦ κουνιέται.

— Ζῶν ἢ ἀνθρώπος; εἶπεν ὁ Τζῶν
Κόρτ, κυττάζων πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

— Ὅπωςδήποτε θὰ εἶνε παιδί, παρε-
τήρησεν ὁ Κάμης, διότι εἶνε μικροῦ ἀνα-
στήματος.

— Διάβολε! εἶνε πύθηκος! εἶπεν ὁ
Μὰξ Οὐμπέρ.

Ἀκίνητοι, ἐσιώπησαν, διὰ νὰ μὴ τρο-
μάξουν τὸν πύθηκον... Ἐ καὶ νὰ κα-
τώρθωναν νὰ τον συλλάβουν, μὲ τὴν
πέιναν ποῦ εἶχαν!... Θὰ τον ἐρω-
γαν μιά χαρά, μὲ ὅλην τὴν δεδηλωμέ-
νην ἀντιπάθειαν τοῦ Τζῶν Κόρτ καὶ
τοῦ Μὰξ Οὐμπέρ πρὸς τὸ κρέας τοῦ
τετραχειροῦ. Ἀλλὰ πάλιν, χωρὶς φω-
τιάν, πῶς θὰ τον εἴψηναν;...

Ἐν τούτοις τὸ ζῶν ἐπλησίαζε, καὶ
ἐπὶ τῆ θέα τῶν τριῶν ἀνθρώπων δὲν
ἐφανέρωσε καμμίαν ἐκπληξιν. Καὶ ἤρ-
χετο πρὸς αὐτούς, βαδίζων ὡς ἀνθρώπος,
διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του. Εἰς ἀπό-
στασιν ὀλίγων βηματίων ἐσταμάτησε.

Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξιν τοῦ Τζῶν
Κόρτ καὶ τοῦ Μὰξ Οὐμπέρ, ὅταν ἀνε-
γνώρισαν τὸν μικρὸν ἐκεῖνον ἀνθρωπο-
πίθηκον, τὸν ὁποῖον εἶχε σώσῃ ὁ Λάγ-
κας, τὸν προστατευόμενον τοῦ μικροῦ
ἰθαγενεῦς!...

Ἀντηλλάχθησαν αἱ λέξεις αὐταί:

— Αὐτός... αὐτός εἶνε...
— Βεβαίωτατα.
— Ἀλλὰ τότε, ἀφοῦ ὁ μικρὸς εἶνε
ἐδῶ, διὰ τί νὰ μὴν εἶνε μαζί του καὶ ὁ
Λάγκας;

— Μὰ εἴθε βέβαιοι ὅτι δὲν ἀπατά-
σθε;... ἠρώτησε τότε ὁ Κάμης.

— Ναί, ἐβεβαίωσεν ὁ Τζῶν Κόρτ,
ἀλλῶς τε θὰ το ἰδοῦμεν ἀμέσως.

Ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του τὸ με-
τάλλιον, τὸ ὁποῖον εἶχε πάρῃ ἀπὸ τὸν
λαιμὸν τοῦ μικροῦ, καὶ κρατῶν αὐτὸ ἀπὸ
τὸ κορδόνι, τὸ ἐταλάντευσεν ὡς ἀντικεί-
μενον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει κανεὶς πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν παιδίου, διὰ νὰ το ἐλ-
κύσῃ.

Μόλις ὁ μικρὸς εἶδε τὸ μετάλλιον,
ἐπλησίασε τρέχων. Δὲν ἦτο πλέον ἀσθε-
νὴς, βεβαίωτατα! Κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς
ἡμέρας ποῦ ἔλειπεν, ἐπανέκτησε τὴν
ὑγείαν του, καὶ συγχρόνως τὴν φυσικὴν
αὐτοκινήσιαν. Καὶ ὤρμησε πρὸς τὸν
Τζῶν Κόρτ, μὲ τὴν πρόθεσιν—ἦτο φανε-
ρόν,— νὰ πάρῃ ὀπίσω τὸ πρᾶγμα του.

Ὁ Κάμης τὸν συνέλαβε διερχόμενον,
καὶ τότε ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ στέμα του αἱ
λέξεις αὐταὶ καθαρότατα ἀρθρωθεῖσαι:

— Λί-Μάι... Νγκάλα!.. Νγκάλα!..

Δὲν ἔλεγε πλέον, βλέπετε, ν γ κ ο ρ α.
Τὴ νὰ ἐσημαῖνον ἄρα γε αἱ λέξεις αὐταί.
Γλώσσης ἀγνώστου ἀκόμη καὶ εἰς τὸν
Κάμην;... Οἱ σύντροφοί του καὶ αὐτὸς
δὲν ἔλαβαν καιρὸν οὔτε νὰ το συλλογι-
σθοῦν. Αἰφνιδίως ἐπαρουσιάσθησαν καὶ
ἄλλα ὄντα, ὑψηλοῦ ἀναστήματος αὐτά,
ἀφ' οὗ ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τῆς κε-
φαλῆς ἢ ἀπόστασις δὲν θὰ ἦτο μικροτέρα
τῶν πεντέμισυ ποδῶν.

Ὁ Κάμης, ὁ Τζῶν Κόρτ καὶ ὁ Μὰξ
Οὐμπέρ δὲν ἠμπόρουν νὰ ἐνοήσουν ἂν
εἶχαν νὰ κάμουν μὲ ἀνθρώπους ἢ μὲ τε-
τράχειρα. Νὰ κάμουν ἀντίστασιν, θὰ ἦτο
ὀλωςδιόλου ἀνωφελές. Οἱ ἐχθροί,—
ἢ οἱ φίλοι,— ἦσαν δώδεκα καὶ ἐφαίνοντο
ἰσχυροί... Ἀμέσως ὁ Κάμης καὶ οἱ
σύντροφοί του συνελήφθησαν, ἠρπάγησαν
ἀπὸ τοὺς βραχίονας, ἐσπρώθησαν πρὸς
τὰ ἔμπροσ καὶ ἐξηναγκάσθησαν νὰ περι-
πατήσουν, περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ τοῦ πα-
ραδόξου ἐκεῖνου ὀμίλου, καὶ δὲν ἔστα-
μάτησαν εἰμὴ ἀφ' οὗ διήνυσαν οὕτω πο-
ρείαν πεντακοσίων ἕως ἑξακοσίων μέ-
τρων.

Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπῆρχον δύο
δένδρα, ἀρκετὰ πλησίον ἀλλήλων κεί-
μενα, τῶν ὁποίων οἱ κορμοὶ ἦσαν πα-
ραλλήλως ἐκκλινεῖς. Ἀπὸ τοῦ ἐνός
μέχρι τοῦ ἄλλου κορμοῦ, ἦσαν προσηρ-
μοσμένοι κλάδοι ὀριζόντιοι καὶ διατεταγ-
μένοι ὡς βαθμιδές. Οὕτω τὰ δύο δένδρα
ἐσχημάτιζον κλίμακα στερεωτάτην καὶ
ὄχι πολὺ δυσανάβατον.

Πέντε-ἕξ μελὴ τῆς συνοδείας ἤρχισαν
νὰ τὴν ἀνέρχονται βραδέως, ἐν ᾧ τὰ
ἄλλα ἠνάγκαζον τοὺς αἰχμαλώτους νὰ
κολοουθοῦν, χωρὶς ὅπωςδήποτε νὰ τοὺς
μεταχειρίζωνται βαναούσως ἢ νὰ τοὺς
κακοποιοῦν.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Ἀγαπητοί μου,
Ὁ Φθινόπωρον ἠλ-
θε. Τὸ λέγει ὁ Κα-
ζαμίας... τὸ φω-
νάζει ὁ ἄνεμος, ὁ
φυγρὸς ἄνεμος,
κάμπτων τὰς κο-
ρυφὰς τῶν δέν-
δρων... τὸ βροντο-
φωνεῖ ὁ καστανο-
πῶλης, διαλαλῶν
τὸ χειμωνιάτικον ἐμπόρευμά του: «Κά-
στανα ζεστά!» Ναί, ἦλθε τὸ Φθινό-
πωρον! ἀλλὰ μὲ πόσην βίαν, μὲ πόσην
ὄρμη! Νομίζεις ὅτι δὲν ἐβλεπε τὴν
ὄραν πότε νὰ ἔλθῃ. Δὲν ἦτο τὸ γλυκύ,
ὁ ἡμερὸν ἐκεῖνος Φθινόπωρον, τὸ ὁποῖον
ἤρχετο ἄλλοτε ὀλίγον κατ' ὀλίγον,
σιγα-σιγά, ὡς εἰς ἄρμα βραδυποροῦν.
Φέτος εἰς ἕβ α λ ε κυριολεκτικῶς καὶ
ἡ εἰσβολὴ του ἦτο τόσο ἀπότομος, τό-
σον φυγρὰ καὶ τραχεῖα, ὥστε θὰ ἔλεγε
κανεὶς ὅτι ἐγίνε κάποιον λάθος εἰς τὸν
Κόικλον τοῦ Ἐνιαυτοῦ, καμμία μετατό-
πισις, καὶ ἀντὶ τοῦ Φθινοπώρου ἦλθεν
ἀμέσως ὁ Χεῖμων.

Ἄλλοτε, ἐνθυμούμικι, πρὸ πέντε καὶ
δέκα ἐτῶν, τὸ φθινόπωρον ἤρχετο πλέον
κανονικῶς. Βιημηθὸν ἐδράζειν ἡ ἀτμό-
σφαιρα, αἱ νύκτες ἐγίνοντο ὑγρότεραι,
καὶ μίαν πρωΐαν, ἐξυπνῶντες, ἐβλέπα-
μεν εἰς τὸν ὀριζόντι ὀλίγα σύννεφα.
Ἦσαν τὰ πρῶτα σύννεφα, αἱ πρῶται
κηλίδες τοῦ ἀσπίλου ἕως τότε οὐρανοῦ.
Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὰ σύννεφα ἦσαν
περισσότερα, τὴν ἄλλην ἀκούη περισ-
σότερα καὶ πλέον ἐπιμονα. Ἐπιτέλους
συνεσφαιροῦντο πυκνά, ἐστρωσαν, καὶ ὀ-
λος ὁ οὐρανὸς ἐσκεπάζετο. Θὰ βρέξῃ ἢ
δὲν θὰ βρέξῃ;... Ὁχι, μετ' ὀλίγον
τὰ σύννεφα διελύοντο, δὲν ἐβρέχεν ἐ-
κείνην τὴν ἡμέραν. Ἐβρέχεν ὁμῶς τὴν
ἄλλην. Καὶ ἦτο πραγματικῶς μία ἀπί-
λαυσις ἢ πρώτη ἐκεῖνη βροχῆ, ἢ ραγ-
δαία, ἢ ὀρμητικὴ, μὲ τὰς ἀστραπάς καὶ
τὰς βροντάς, καὶ μὲ τὴν χαρακτηριστι-
κὴν ὀσμὴν τοῦ χώματός, τὸ ὁποῖον ἐβρέ-
χετο ὕστερ' ἀπὸ τόσο καιρὸν ξηρα-
σίας... Καὶ ἤρχισαν τακτικὰ τὰ πρωτο-
βρόχια· δύο καὶ τρεῖς φορές τὸ ἡμερο-
νύκτιον ἐβρέχεν. Ὁ καιρὸς ὁμῶς ἐξηκο-
λούθει γλυκύς, καὶ μετὰ τὴν βροχὴν ὁ
περίπατος ἦτο θαυμάσιος. Ἦμποροῦσε
καὶ νὰ καθῆσθαι κανεὶς εἰς τὸ ὑπαίθριον
ἐξαίρετα. Ἐπειτα αἱ βροχαὶ ἔπαυαν·
ὁ νότος ἐγίνετο βορρᾶς καὶ σύννεφα ἔ-
σχαρῶνοντο, ὁ οὐρανὸς ἔλαμπε καταγά-
λανός, ἀλλ' ὁ ἄνεμος ἐσφύριζε φυγρὸς,
παγωμένος. Ἦτο τὸ πρῶτον κρύον. Ἦ
ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου κατελύετο ὀριστικῶς·
τὰ χονδρὰ ἐπανωφόρια εἰς ἐνέργειαν ἢ

ἄψις τῆς πόλεως χειμερινή. Ἀλλ' ὀλί-
γον κατ' ὀλίγον ἢ ὀρμη τοῦ βορρᾶ ἐμε-
τρίαζετο, ἢ ἀτμόσφαιρα ἐγλύκαινε, ὁ
ἥλιος ἔκαιε πάλιν, καὶ ἤρχιζε τὸ «μι-
κρὸ καλοκαίρια», δηλαδή ἐνα ἄθυμα-
σαν καὶ χλιαρὸν φθινόπωρον, τὸ ὁποῖον
παρεῖνετο μέχρι τῆς ἑποχῆς Νοεμβρίου!
Ἄλλ' εἶνε μερικά χρόνια, ποῦ ἡ τά-
ξις αὐτὴ μετεβλήθη. Οἱ μετεωρολόγοι
λέγουσιν, ὅτι περπατοῦνται περὶ ο δοι,
σειραὶ ἐτῶν δηλαδή, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ
χειμὼν εἶνε βρῦς καὶ ἄλλων τόσῶν πάλιν,
κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ χειμὼν εἶνε γλυκύς. Φαί-
νεται δὲ ὅτι διατρέχουμεν τώρα περίοδον
χειμῶνων φυγρῶν, πρωῶν καὶ παρα-
τεταμένων. Πόσον διαρκοῦν αὐτὰ αἱ
περίοδοι; Ἄλλοι λέγουσιν δέκα ἐτη, ἄλ-
λοι δεκαπέντε, ἄλλοι εἴκοσι. Βλέπετε,
ὅτι δὲν συμφωνοῦν καὶ εἰς αὐτὸ οἱ μετεω-
ρολόγοι, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα·
διότι ἡ μετεωρολογία εἶνε τὸ πλέον ἀ-
σταθές, ἀμφίβολον καὶ ἀβέβαιον τμήμα
τῆς Ἐπιστήμης. Τίποτε μετεωρολογι-
κὸν δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ προῖδῃ ἀ-
σφαλῶς, τίποτε νὰ βεβαιώσῃ μετὰ θετι-
κότητος. Προλέγουσιν π. χ. ὅτι ὁ ἐφετει-
νὸς χειμὼν θὰ εἶνε θριμύς, καὶ ἀπειναν-
τικὸς εἰμπορεῖ νὰ φανῇ γλυκύτατος. Τὸ
βεβαίον εἶνε, ὅτι οἱ μετεωρολόγοι διαφεύ-
δονται εἰς τὰς προρρήσεις των. Ἀλλ'
εἶνε ἐπίσης βέβαιον, ὅτι μερικά χρόνια
τώρα τὸ φθινόπωρον μας... καθηργήθη.

Εἶδατε τί ἐγίνε φέτος; Ἐκεῖ ποῦ εἶ-
χαμεν ζεστὴν ἀποπνεκτικὴν, ἐκεῖ ποῦ
ἐνομίζαμεν ὅτι ὄλος ὁ Σεπτέμβριος θὰ
περῆρχετο ὡς μὴν θερινός, ἔξασαν. Ἐ-
χεῖμιμνιάσε. Καθυτὸ ἐχειμωνιάσεν. Ἐ-
φύσησεν ἀποτόμως ἕνας βορρᾶς δυνατὸς
καὶ φυγρὸτατος, ὁ ὁποῖος μάς ὑπενόμισε
τὸν Δεκέμβριον. Δὲν ἐβρέξεν, ἀλλ' ὀλί-
γον ἐλείψε νὰ χιονίσῃ. Τὰ θέατρα ἐκλει-
σαν, τὰ Φάληρα ἠρημώθησαν. Καὶ αὐτὸ
παρετάθη ἐπὶ τέσσαρας πέντε ἡμέρας...
Θὰ κλοκαρεύσῃ πάλιν; ὄχι; Ποῖός το
ξεῦρε! Σὺς εἶπα ὅτι διαφεύδονται καὶ
οἱ μετεωρολόγοι,—πόσον μᾶλλον ἡμεῖς!
Ἄλλα τί μας μέλει!... Ὅποτε θέ-
λει ὁ Θεὸς ἄς κάμῃ χειμῶνα, καὶ ὅπο-
τε θέλει ἄς κάμῃ καλοκαίρι, ἔ; Τὰ
σχολεῖα ἄνοιξαν, τὰ τζάνια εἶνε ἐτοιμα,
τὰ βιβλία ἀγοράσθησαν, ἢ μαμὴ καὶ ὁ
μπαμπὰς ἐφρόντισεν διὰ τὰ χειμωνιάτικα,
— διότι πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν οἱ
φρόνιμοι ἀνθρώποι, — ἢ νέα ἐποχὴ μάς
εὕρισκει προετοιμασμένους νὰ τὴν δεχθῶ-
μεν, καὶ εἴτε χειμῶν εἴτε φθινόπωρον,
ὅ,τι εἶνε, καλῶς νὰ ἔλθῃ! Ἐκεῖνος, ὁ
ὁποῖος ἔκαμε τὰς Ἐποχὰς, μάς τὰς στέλ-
λει ὅταν καὶ ὅπως εὐδοκῆσῃ. Ἦμεῖς δὲν
θὰ κρίνωμεν βέβαια τὰ ἔργα Του! Ἀπε-
ναντίας Ἐκεῖνος ἐπιβλέπει καὶ κρίνει
τὰ ἴδικά μας, καὶ εἰς καθὲ ἐποχὴν, θέ-
λει τὰ ἔργα μας νὰ εἶνε καλὰ καὶ ἀρε-
στὰ εἰς Αὐτόν!...

Σὰς ἀσπάλομαι. ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ
(Συνέχεια ἴδε σελ. 289.)

Ναί, ὁ Γιαννιός, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν
ὄραν ἴσα ἴσα ἐπερίμενεν, ἀρπάζει τὸν κύ-
ριόν του, ἀνατρέπει μερικὸς ἀπὸ τοὺς
συμπλεκόμενους, ἀνοίγει τόπον καὶ, χω-
ρὶς νὰ τον ἀντιληφθῇ κανεὶς, χώνει τὸν
Βαλεντίνον εἰς τὴν πρώτην ἀνοικτὴν θύ-
ραν.

Οὕτως, ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννιός
εὐρέθησαν εἰς τὸ κατάστημα μιᾶς σιδερώ-
τρας, ἢ ὅποια ἔτυχε νὰ εἶνε,—τὴ καλὴ
σύμπτωσις!— ἢ παρὰ ἐκεῖνη γυναῖκα,
ποῦ πρὸ ὀλίγου εἶχε πάρῃ τὸ μέρος τοῦ
Βαλεντίνου.

Τὰ ἀσπρόρρουχα τῶν πελατῶν εἶνε
ἐκεῖ... καὶ γρήγορα-γρήγορα χώνουν τὸν
Βαλεντίνον μέσα εἰς ἕνα μέγαν σαβῶν
ἀπὸ ὑποκάμισα, ἀπὸ κομιζόλες καὶ ἀπὸ
μεσοφόρια... Ὁ Γιαννιός, ἡ σιδερώτρα
καὶ ἡ κόρη τῆς ἐργάζονται ἐναμίλλως.
καὶ ἰδοὺ ὁ συνταγματάρχης μας ἄφαντος,
ἀόρατος, χωρὶς καμμίαν συγκοινωνίαν
μὲ τὸν ἕξω κόσμον, καὶ σχεδὸν χωρὶς
ἀέρα...

Ὅταν οἱ μαχηταὶ τοῦ δρόμου ἐκουρά-
σθησαν νὰ πολεμοῦν, οἱ μὲν ἐπέστρεψαν
εἰς τὰ σπίτια των, οἱ δὲ ὠδηγήθησαν
εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἡ συνοικία ἠσύ-
χασε. Τότε καὶ ὁ Βαλεντίνος ἐξῆλθεν
ἀπὸ τὴν κρύπτῃν του,—ἦτο κειρὸς, διότι
ὀλίγον ἐλείψε νὰ ποθᾶν ἐξ ἀσφυξίας,—
καὶ ἀμέσως συνεκροτήθη συμβούλιον εἰς
τὸ ἰδιαιτέρον δωμάτιον τῆς σιδερώ-
τρας. Πῶς νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ; Μὲ
τὴν στολὴν τοῦ συνταγματάρχου; Οὔτε
νὰ το συλλογισθῇ! Βεβαίως οἱ στρατιῶ-
ται παρεσύλαττον εἰς τὰς γειτονικὰς
ὁδοὺς, καὶ δὲν ἦτο κατάλληλος στιγμή
διὰ νὰ φανῇ ἔξω μὲ κράνος. Ὁ Γιαννιός
ἐπιφορτίσθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Χρυ-
σοῦν Δέρμας διὰ νὰ φέρῃ ἐνδύματα
ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνα, καὶ μετ' ὀλίγον
ἐπέστρεψε φέρων... τὸν Πονηρῖδην!

Τὴν εἶχε πᾶθῃ καὶ αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς,
ὅπως τοῦ ἤξιεν... Ἦ θεῖα Ζεφυρίνα,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπερίμενεν εἴκοσι χιλιά-
δες τάλληρα,— τὸ ἡμισυ τῆς λείας,—
δὲν εἶχε νὰ του δώσῃ παρὰ τὴν εἰδησιν
μιᾶς συμφορᾶς: Φαντασθῆτε ὅτι ὁ πανύ-
ψηλος ἐκεῖνος ὑπηρέτης, μόλις ἤσθῃθη
τὰ θυλάκια του βαρῶν ἀπὸ τὰ τάλληρα,
ἠσθῃθη συγχρόνως καὶ τὰ πόδια του
ἐλαφρότατα, καὶ ἅμα ἐβῆχαν εἰς τὸν
δρόμον, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ... Ποῦ νὰ τον
προφθᾶσουν τὰ γερωντικά πόδια τῆς Ζε-
φυρίνας! Ἀντίο τάλληρα!... Ἐτσι οἱ
κλέπται ἐκλάπησαν ἀπὸ τὸν συνένόχον
των, χωρὶς νὰ εἰμποροῦν καν νὰ τον
καταγγείλουν εἰς τὰς ἀρχάς, διότι πρὸς
ἐπιμέτρον θὰ ἐκινδύνευαν νὰ κρεμασθοῦν
καὶ αὐτοί.

Τότε ὁ Πονηρῖδης, καταλυπημένος,

άπογοητευμένος, ήναγκάσθη να επιστρέψει προς τον σάκκο του κυρίου του, ώσφραϊνετο ακόμη εκεί μέσα πενηνταπέντε χιλιάδες τάλληρα βρεκτικώτατα, και νέα λωποδυτικά σχέδια ήρχισαν να βλαστάνουν εις τὸ κεφάλι του...

Ὁ Βαλεντίνος τὸν υπεδέχθη κατ' ἀρχὰς με θυμὸν :

— Πῶς, κατεργάρη, τολμᾶς νὰ παρουσιάσεις ἀκόμη εμπρός μου ἀφ' οὗ μὲ ἐκλεψες, ἄτιμε ! Πήγαινε νὰ εὔρης τοὺς Δεσκρανιὸλ καὶ τοὺς Σαμαγιάν σου !

Ἄλλ' ὁ κατεργάρης εἶχε τὸ σχέδιόν του. Ἔπεσαν εἰς τὰ γόνατα, ἐξεδήλωσε τὴν μεγαλητέραν ἀπελπισίαν, συνεσώρευσε διαμαρτυρίας καὶ δικαιολογήσεις, ἐκλαυσε μάλιστα, (διότι, ὅπως ὄλοι οἱ ψεύσται, κατέιχε τὸ χάρισμα νὰ κλαίῃ κατὰ βούλησιν.) Ἐπειτα ἐξήγησε πῶς συνέβη ἡ ἑλευθερία ὑπόθεσις : ὁ ἐξάδελφός του, ὁ οἰκονόμος τῆς Δουκίσσης, τοῦ τα εἶπεν ὄλα πρὸ ὀλίγου ἡ Δουκίσσα Δεσκρανιὸλ, λέγει, ἐπῆγε νὰ σκάση ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς, τῆς ἤλθε πυρετός, ἔπεσαν εἰς τὸ κρεβάτι... ὁ κόμης Δυπλεσσί - Σαμαγιάν, αὐτός, αὐτός ἦτο ὄλη ἡ αἰτία... ὅπως τόσοι ἄλλοι ἐνδοξοὶ στρατιωτικοί, λέγει, κατέιχτο καὶ ὁ κόμης ἀπὸ ἓνα πάθος

τόσον πικρὰ, ὥστε ὄλοι, ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνεκινήθησαν. Ἡ ἀγαθὴ σιδερώτρα, διὰ νὰ τον ἐμφυχώσῃ, τοῦ ἔδωσαν ἓνα ποτήρι κρασί· καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Γιαννίδς ἦτο συγκεκινημένος· ὁ δὲ Βαλεντίνος, εὐπιστος πάντοτε ἕνεκα τῆς ἀπειρίας του καὶ τῆς καλῆς του καρδιάς, παρεκάλεσε τὸν Πονηρίδην νὰ τον συγχωρήσῃ διὰ τὰς ὑποφίας του, καὶ τοῦ ἐζήτησε συμβουλὰς διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δύσκολον ἐκείνην θέσιν.

Ὁ Πονηρίδης ἤπιε τὸ ποτήρι, ἐζήτησεν ἄλλο ἓνα, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο πολὺ σοβαρόν : Ἐνταῦμα συλλήψεως εἶχεν ἐκδοθῆ ἑναντίον τοῦ Βαλεντίνου ἡ ἀστυνομία τον κατεζήτησε δραστηρίως. Ἄν τον ἐπιαναν, εἰς οἶον δὴποτε μέρος καὶ με οἰανδῆποτε στολήν, θά τον ἐστειλλαν ἀμέσως εἰς τὴν Βαστίλλην... Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ Κερκόζ, εἶπε δειλῶς ὁ Βαλεντίνος, διότι ἤρχισεν ἤδη νὰ βαρύνεται «τὴν ζωὴν τῆς αὐτῆς.»

— Εἰς τὸ Κερκόζ ; τὸ ἐσυλλογισθῆκατε καλά ; Νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸ Κερκόζ, ἀφ' οὗ ἐχάσατε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας σας ;

μαρκήσιον Μονταρλόκ, πρέσβυν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Γαληνοτάτῃ Δημοκρατίᾳ. Θὰ τῷ παρουσιάσετε τὰ συστατικά σας, τὰς ἐπιστολάς τοῦ κυρίου κόμητος, καὶ χωρὶς ἄλλο ὁ κύριος Μονταρλόκ θὰ σας προστατεύσῃ, θὰ ἐνεργήσῃ νὰνακληθῇ τὸ ἔνταλμα, ποῦ σας ἀπειλεῖ ἐδῶ, καὶ θὰ φροντίσῃ δι' ὄλα...

— Πραγματικῶς, εἶπεν ὁ Βαλεντίνος, σκεπτικῶς. — Ἐπειτα, μήπως ἡ Βενετία δὲν εἶνε ὁ μόνος κατάλληλος τόπος δι' ἓνα εὐπατρίδην νέον, εὐμορφον, φίλον τῶν διασκεδάσεων καὶ φιλόδοξον ; Εἰς τὴν Βενετίαν συναντᾷ κανεὶς τὴν ἀριστοκρατίαν ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν, ποῦ πηγαινέι ἐκεῖ διὰ τὰ Καρναβάλια, καὶ εἶνε πολὺ εὐκολον νὰ γνωρισθῇ κανεὶς με καλοὺς φίλους καὶ νὰ εὔρη ἰσχυροὺς προστατάτας.

Ἡ λέξις Βενετία ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ Βαλεντίνου ὡς γλυκεῖα μουσικὴ σειρενάδα... Εἶχε περάσῃ μίαν ἡμέραν γεμάτην ὀλιψείας καὶ φόβου, εἶχεν αἰσθανθῇ τὸ ψῦχος τῆς φυλακῆς, εἶχε προαισθανθῇ τὴν Βαστίλλην... Καὶ ἤλθεν ἀμέσως ἡ ἀντιδρασίς. Ἡ νεότης ἤσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς χαρᾶς, ἐζήτησε διασκέδασιν, κίνησιν, γέλια, εὐθυμίαν... Διὰ τοῦτο ὁ Βαλεντίνος ἐπεκρότησεν ἀμέσως τὴν ἰδέαν τοῦ Πονηρίδου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐριον τὸ πρῶν θάνεχώρει εἰς Βενετίαν.

Ἄλλὰ πῶς νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι ; Ὁι στρατιῶται παρεφύλατταν.

Ὁ Πονηρίδης εὔρεν ὠραίαν λύσιν : Νὰ φορέσῃ ὁ Βαλεντίνος τὰ φορέματα τῆς Δεσποινίδος Μαρίας, τῆς κόρης τῆς σιδερώτρας.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Βαλεντίνος ἐκοιμήθη εἰς τὸ σπῆτι τῆς καλῆς γυναικός, ἡ ὁποία τον εἶχε σώσῃ. Καὶ φαντασθῆτε πλέον τί γέλια ἔγιναν τὸ πρῶν, ὅταν ὁ πρῶν συναγματάρχης ἐφόρεσε γυναικεῖα ! Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ νεαρός βαρῶνος μετεμορφώθη εἰς ὠραιότατην δεσποινίδα. καὶ τὸσον ἡ Μαρία ὅσον καὶ ἡ μητέρα τῆς δὲν ἀπέκρυψαν τὸν θαυμασμόν των.

Ὁ ἀποχωρισμὸς ὑπῆρξε συγκινητικώτατος ἐκατέρωθεν. Ἡ σιδερώτρα ἐφίλησε τὸ ξένον τῆς καὶ εἰς τὰ δύο μάγουλα με στοργὴν μητρικὴν. Ἐπειτα ὁ Βαλεντίνος, ὁ Γιαννίδς καὶ ὁ Πονηρίδης διηθύνθησαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Σηκουάνα καὶ ἐπεδιδάσθησαν εἰς ἓν πλοιάριον τοῦ ποταμοῦ, μαζὶ με δέματα, με βαρέλια, με ζῶα, καὶ με πληθὺς ἐπιβατῶν, θορυβῶδες καὶ εὐθυμον, ἀποτελούμενον ἀπὸ παραμάνες, ἀπὸ χωρικοὺς, ἀπὸ ζυμπόρους καὶ ἀπὸ στρατιῶτας.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ
Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin

Ὁ πρῶν συναγματάρχης ἐφόρεσε γυναικεῖα ! (Σελ. 300, στήλ. γ')

δλῆθριον, ἦτο μανιώδης χαρτοπαίκτης... Εἶχε χρεὴ πολλὰ, ἦτο κατεστραμμένος, καὶ διὰ νὰ σωθῇ, μετεχειρίσθη ψεύδος ἀνάξιον αὐτοῦ, ἔβαλε ἔστω χερί τὰς σαρραπαπέντε χιλιάδας τάλληρα τῆς Δουκίσσης, τὰ ἐπαίξε καὶ τὰ ἔχασεν ὄλα ! Ἐπειτα, διὰ νὰ μὴ στιγματισθῇ, ἠτύοκτόνησε ! πάει !

Τὰ ψεῦδη αὐτὰ ἀπηγγέλησαν με τῶσφ φυσικὸν τόνον καὶ με τῶσφ ἀπελπισίαν, ὁ Πονηρίδης διηγήθη τὰσας ὁμοιαλεθεῖς λεπτομερείας, καὶ ὀμιλῶν ἔχυνε δάκρυα

Τί ἐξηγήσεις θὰ δώσετε εἰς τὸν κύριον πατέρα σας ; Ἐπειτα, ξεύρετε, αὐτὸ που ἐλάματε— αὐτὸ που ἐπάθατε θέλω νὰ πῶ, — εἰμπορεῖ νὰ διαδοθῇ, καὶ ὁ κύριος Βαίλος, ἐκεῖ-πέρα, δὲν εἶνε καθόλου φίλος σας...

— Ποῦ νὰ υπάγω λοιπὸν :

— Εἰς κανὲν μέρος, ὅπου τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως νὰ μὴν ἔχη ἰσχύν, δηλαδὴ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας... Παραδείγματος χάριν, διατί ὄχι εἰς τὴν Βενετίαν ; Ἐκεῖ θὰ εὔρετε καὶ τὸν κύριον

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Θ'

Ὁ μικρὸς Πέτρος, καθὼς σὰς εἶπα, εἶχεν ἀκολουθήσῃ τοὺς κυνηγούς, καὶ ἦταν κρυμμένος ἀπὸ πίσω ἀπὸ ἓνα θάμνο καὶ τοὺς ἐκύτταζε ποῦ ἔτρωγαν.

« Ἄχ ! ἔλεγε· πότε θὰ σηκωθοῦν, νὰ τρέξω νὰ φάγω τὰπομεινάρια. Κ' ἔχω μὴ πείνα !... »

Ἐκεῖ ποῦ ἐσυλλογίζετο αὐτὰ, μπᾶμ ! τοῦ ἔρχεται ἡ τουφεκία... Κακόμοιρο παιδί !...

Νά, τώρα το πηγαινουν ἔστω σπῆτι του. Ὁ Ἄνδρειος Ἀχιλλεύς, με μαῦρα δάκρυα, ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο, ποῦ κρατεῖ τὸν πληγωμένο ἔσθην ἀγκαλιά του.

Ὡ, τί πικρὰ ποῦ μετανοεῖ γιὰ τὴν τρέλλα του... Καὶ ἂν πεθάνῃ ὁ μικρὸς Πέτρος ἐξ αἰτίας του ;...

Δίκη, πολὺ δίκη ἔχουν οἱ μεγαλητεροί ! Ποτὲ τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ ἐγγίζουν τουφεκί... Ὡ, ἂν ὁ μικρὸς Πέτρος γιαιτρευθῇ, ὁ Ἀχιλλεύς ὑπόσχεται ἔστω Θεὸς νὰ διορθωθῇ ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά του, νάφισῃ γιὰ πάντα τὰς ἀνόητες παλλικαριές του... τὰς τρέλλες του !

Τί ἑλευθερία ποῦ ἐτελείωσε ἡ ὠραία ἐκείνη ἡμέρα τοῦ φθινοπώρου !...

(Συνέχεια προσεχῶς)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΩΝΗ

(Τέλος· ἴδε σελ. 291)

Ἦρχισε με κόπον καὶ με τρεμούλαν νὰ καταβαίνει πρὸς τὴν ὄχθη, καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ νερόν, ὅταν ἤκουσεν ὀπισθὲν του βήματα... Ἐνῶμισεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος με τὴν μυστηριώδη φωνήν, ἀπεφάσισεν ἐπιτέλους νὰ τον βοηθήσῃ.

— Ἀπὸ ἐδῶ ! ἐδῶ ! τῷ ἐφώναξεν.

Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀντὶ νὰ ἐπαλάβῃ, ὅτι ἔλεγε, ἡ φωνή, μία ἄλλη φωνή, γνωστὴ εἰς τὸν Λώρην καὶ κάπως θυμωμένη, τῷ ἀπεκρίθη :

— Τώρα ! τώρα ! περίμενε, μίγκα, καὶ θὰ ἰδῆς ξύλο ποῦ ἔχεις νὰ φᾶς !

Ἦτο ὁ παππούς, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἤρξεσθῃ νὰ τον βγάλλῃ ἀπὸ τὸ ποτάμι, νὰ του φαρύσῃ τὸ ὑπόδημα, νὰ τοῦ το φορέσῃ, νὰ τον πιάσῃ ἀπὸ τὸ χερί, καὶ χωρὶς ἐὰς του εἶπῃ τίποτε, νὰ τον ὀδηγήσῃ εἰς τὸ σπῆτι, δι' ἄλλης ὁδοῦ, συντομωτέρας ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχε πάρῃ τὸ πρῶν ὁ τρελλὸς Λώρην.

Ἡ περιπέτειά του διήρκεσε τέσσαρας ὥρας.

Ἐστρευσαν νὰ τον ἀλλάξουν, διότι ἦτο μούσκεμμα... Ὄταν ἔμαθε πόσῃ ἀνησυχίαν εἶχε προξενήσῃ, τότε ἐνόησε τὴν βαρῦτητα τοῦ πταισμάτος του καὶ ἀνωμολόγησε καθ' ἑαυτὸν ὅτι ἦτο ἄξιος τιμω-

ρίας. Διὰ νὰ τὴν προλάβῃ, ἐξωμολογήθη εἰς τὸν πάππον του τὴν μετάνοιάν του, καὶ μετὰ δακρυῶν τον παρεκάλεσε νὰ τον συγχωρήσῃ.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἐφίλησε τὸν ἑγγονόν του, καὶ ὅταν ἔμαθε παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκδρομῆς του, τῷ εἶπε :

— Τὰ λόγια ποῦ ἤκουσες, παιδί μου, σὺ ὁ ἴδιος τὰ ἐπρόφερες. Σοῦ τὰ ἐστειλεν ὀπίσω ὁ βράχος, ὁ ὁποῖος ὑφούται εἰς κάποιαν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ ποτάμι.

Ὁ ἦχος μεταδίδεται διὰ τοῦ ἀέρος, διαγράφων καθ' ὄλας τὰς διευθύνσεις κύκλους, οἱ ὁποῖοι μεγαλόνουν, ἐφ' ὅσον ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου παρήχθησαν.

« Οἱ παλμοὶ αὐτοὶ τοῦ ἀέρος ὀνομάζονται ἡχητικὰ κύματα. Ὄταν ἐν ἡχητικὸν κύμα συναντήσῃ κανὲν πρόσκομμα, τοῖχον, βράχον, κτλ. ἂν τὰ νὰ κἀταί, δηλαδὴ ἐπιστρέφει ὀπίσω, εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον διέτρεξεν ἤδη, ὅπως ἡ εἰκὼν σου ποῦ στέλλεται ὀπίσω διὰ τοῦ καθρέπτου.

« Ἡ ἀντανάκλασις αὐτῆ τῶν ἡχητικῶν κυμάτων ὀνομάζεται ἡχώ. Διὰ νὰ ἐπαναληθῇ ὑπὸ τῆς ἡχοῦς μία συλλαβή, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα δὲ καὶ ἐπὶ τὰ μετρωτὰ τούλάχιστον μεταξὺ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ προσκόμματος, τὸ ὁποῖον τὴν στέλλει ὀπίσω.

« Συνήθως ἡ ἡχώ ἐπαναλαμβάνει μίαν φορὰν τὰς συλλαβάς ἐνίοτε τὰς ἐπαναλαμβάνει δύο φορές, καὶ ἐνίοτε τρεῖς... Κρίμα ποῦ μου ἐστέρησες τὴν εὐχαρίστησιν, νὰ σου κάμω αὐτὸ τὸ μάθημα ἐπὶ τόπου !

— Κ' ἐγώ, παππού, λυποῦμαι πολὺ ἀλλὰ ἤθελα νὰ δείξω θάρρος, ἀψηφῶν κινδύνους, καὶ νὰποδείξω ὅτι δὲν φοβοῦμαι μόνος μου εἰς τὸ δάσος...

— Παιδί μου, εἶπε σοβαρῶς ὁ παππούς, νὰ δημιουργῆς κινδύνους διὰ νὰ ἔχῃς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τοὺς διαφεύγῃς, αὐτὸ εἶνε ἔργον τρελλῶν. Εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ πέρνῃ κανεὶς με τὸ στανὶ μίαν ἀσθένειαν, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Ἀπεναντίας πρέπει κανεὶς νὰποφεύγῃ τοὺς κινδύνους, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει, ὅταν τοὺς συναντᾷ εἰς τὸν δρόμον του, νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσῃ γενναίως. Ἡ φρόνησις δὲν ἀποκλείει τὸ θάρρος· οἱ δὲ κίνδυνοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπειλοῦν εἰς τὴν ζωὴν, εἶνε τῶσον πολλοί, ὥστε δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ προκαλῶμεν ἐπιτήδες καὶ ἄλλους, ἀπὸ ἀπλῆν εὐχαρίστησιν.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 71ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ [17ος Διαπλάσιον τοῦ 1901, σελ. 346]

Ο κύριος λόγος, ὁ ὁποῖος με ἠνάγκασε φέτος νὰ δημοσιεύσω « Ὀδηγίας πρὸς συνθέσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων », ἦτο ἡ πληθώρα τῶν σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκει καθημερινῶς εἰς τὰς Συλλογὰς τοῦ παρόντος Διαγωνισμοῦ. Εἶνε ἀδύνατον βέβαια νὰ τα ὑποδείξω σήμερον ἐν πρὸς ἕν, καὶ νὰ εἰσελθῶ εἰς τὰς λεπτομερείας. Ἀλλῶς τε τὰ περισσότερα εἶνε λάθη κοινὰ, λάθη στοιχειώδη, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ ἀπλῆ ἀνάγνωσις τῶν « Ὀδηγιῶν » ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ μέλλον θάποτρίψῃ. Ὑπάρχουν ὁμοῦ καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε καθασαυτὸ παράδειγμα τῶν κανόνων, καὶ περὶ τῶν ὁποίων αἰ. Ὀδηγία δὲν λέγουν σχεδὸν τίποτε. Παραδείγματός χάριν :

Πολλοί, πλείστοι ἀπὸ τοὺς Διαγωνιζομένους, ἐστειλαν Ἀσκήσεις ὀρθὰς, ἀκριβεῖς, ἀλλὰ κοινὸ τὰ τὰς. Καὶ δὲν ἦτο μόνον ἡ διατύπωσις τῶν κοινῆ, χωρὶς κριμίαν χάριν, χωρὶς καμμίαν πρωτοτυπίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ οὐσία τῶν : Πιττακὸς - Ψιττακός, Μήλος - Δήλος, Κύρος - Τύρος, Τύρος - τυρός, — τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ἀπαράλλακτα, στερεότυπα, αἰώνια, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν χιλιάρικα καὶ ποὺ τα λυεῖ με τὴν μεγαλύτεραν εὐκολίαν καὶ ὁ πλέον ἀρχαῖος λύτης.

Ἐπίσης καὶ σχήματα με τὰ συνθεστέρα κύρια ὀνόματα, θεῶν, πόλεων καὶ ἡρώων, — ἀχ ἐκείνη ἡ Σάρα καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀσὴρ ! — καὶ φωνηεντόλιπα κοινότατα, ἐκ πρώτης ὄψεως ἀναγινωσκόμενα, καὶ ἀκροστιχίδες ἀπλοῦσταται, καὶ γρίφοι τετρίμμενοι... Σὰς βεβαίῳ ὅτι δὲν ἤξευρα τί νὰ κάμω με αὐτὰς τὰς Ἀσκήσεις. Νὰ τὰς θεωρῶσιν ὡς κλοπιμαίας ; Δὲν ἦσαν, αἱ περισσότεραι τοῦλάχιστον ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἦσαν. Νὰ τὰς θεωρῶσιν ὡς λανθασμένας ; Ἀλλ' ἦσαν ὀρθόταται. Νὰ τὰς λογαριάσω λοιπὸν ὡς ἀπλῶς δημοσιεύσιμους ; Ἀλλὰ θὰ ἠδικούνητο ἄλλαι Συλλογαί, με ὀλιγώτερας δημοσιεύσιμους Ἀσκήσεις, ὁμοῦ πλέον πρωτοτύπους. Καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθην, διὰ νὰ γίνῃ κάποια διάκρισις καὶ δικαιοσύνη, νὰ λογαριάσω εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμὸν ὡς π ο λ ὶ κ α λ ἂ ς καὶ μερικὰς Ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι, αὐστηρῶς κρινόμεναι, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶν ὡς ἀπλῶς δημοσιεύσιμαί.

Ἄλλοι πάλιν - ὀλιγώτεροι αὐτοί, — ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετον λάθος. Ἐδιάλεξαν διὰ νὰ αἰνιγματοποιήσουν τὰ πλέον σπάνια ὀνόματα, τὰς πλέον ἀχρηστοὺς, δυσευρέτους καὶ ἀπηρχαιωμένας λέξεις : Νάβις, ροϊκός, Θωαίς, Σάρων, Ἀσκάλαρος, Λήϊτος κτλ. Ἡκρύσατε σεῖς ποτὲ αὐτὰς τὰς λέξεις ; Καὶ ὁμοῦ θὰ ἦσθε ὑποχρεωμένοι νὰ τὰς εὐ-

ρετε, μ' ἕνα ἀπλοῦν χαρακτηρισμὸν : Ἀρχαῖος βασιλεὺς, ἀρχαῖα πόλις, Ἀργοναύτης, ἠρώς κτλ. Τρέχῃ γύρευε δηλαδῆ. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὑπερβολικῆς αὐτῆς λεξιθρησίας, παρατηρῶ καὶ ἄλλην ὑπερβολὴν : τὸ πολυσύνθετον, τὸ πολὺ Συμπον μερικῶν Ἀσκήσεων. Φαντασθῆτε Συμφωνόγρυπον μετὰ Διπλοῦ Μαχικοῦ Γράμματός καὶ Τριπλῆς Ἀκροστιχίδος ! ἢ Ἀκροστιχίδα ἐξ ἀντιθέτων μετὰ Μαχικῆς Συλλαβῆς καὶ Φωνηεντολίπου ! Δηλαδῆ, νὰ περάσῃ κανεῖς ὅλην τὴν ζωὴν του μετὰ τὸ Λεξικὸν τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου, διὰ νὰ λύσῃ μίαν Ἀσκήσιν ! Καὶ δυστυχῶς, εἰς τὸ διπλοῦν αὐτὸ λάθος ὑποπίπτουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους, — π. χ. ὁ Π. Προσετόπουλος, ὁ ὁποῖος βραβεύεται με Β' Βραβεῖον. Δὲν ἦτο βέβαια δυνατὸν νὰ παραβλέψω τὴν πρωτότυπον καὶ εὐσεμεδίητον ἐργασίαν του, καὶ νὰ μὴ τον βραβεύσω. Ἀλλ' ἂν αἱ Ἀσκήσεις του ἦσαν κάπως ἀπλοῦστεραι, ἀσφαλῶς θὰ ἐλάμβανε Ἀ' Βραβεῖον, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν π ο λ ὶ κ α λ ὶ ν Ἀσκήσεων του θὰ ἦτο μεγαλύτερος καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἀπλῶς δημοσιεύσιμους θὰ του ἐδημοσίευσαν περισσότερας, — πᾶν τὸ ὅποιον δὲν εἶμπορῶ τώρα νὰ κάμω, διὰ νὰ μὴν αὐτοκτονήσουν οἱ ἀτυχεῖς λύται.

Ἐλπίζω, ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ θὰ σας χρησιμεύσουν διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν, — ὁ ὁποῖος θὰ προκηρυχθῇ εὐθὺς ἀμα τελειώσῃ ἡ δημοσίευσις τῶν Ὀδηγιῶν, δηλαδῆ μετὰ δύο ἢ τρία φύλλα, — καὶ θὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τὸ ἰδανικόν, ἡ τελειότης μιᾶς Ἀσκήσεως συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴν εἶνε οὔτε πέρα πολὺ εὐκόλη, οὔτε πέρα πολὺ δύσκολη. Πᾶν μέτρον ἕριστον !

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν ἕκαστον ὄνομα, ὁ πρῶτος σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἀπλῶς ἐγκριθεῖσιν Ἀσκήσεων ἐξ ἑκάστης Συλλογῆς, ὁ δὲ δεύτερος ποτεῖ ἐκ τῶν Ἀσκήσεων τούτων εἶνε αἱ πολὺ καλά. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ Διαγωνιζομένου. Ἄν οἱ ἀριθμοὶ δύο Διαγωνιζομένων διδοῦν τὸ ἴδιον ἄθροισμα (20+7=27 καὶ 18+9=27) προηγείται ὁ ἔχων τὸν δεύτερον ἀριθμὸν μεγαλύτερον (18+9). Ὁ τρίτος ἀριθμὸς, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ Ε' ἐντὸς παρενθέσεως, σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμηθέντων εἰς ἕκαστον Εὐσήμων.

Ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγκριθεῖσιν Ἀσκήσεων, ἡ ὁποία ἤρξισεν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, θὰ ἐξακολουθῆσῃ μέχρι 31 Δεκεμβρίου, θὰ δημοσιευσθῶν δὲ μόνον ὅσαι χρειασθῶν. Ἡ Διάπλασις δὲν ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δημοσιεύῃ ἕλας τὰς ἐγκρινόμενάς Ἀσκήσεις, ἀλλὰ μόνον τὰς χρησίμους διὰ τὴν συγκριτικὴν τῆς ἐκ δέκα ἢ δωδεκά διαφόρων Ἀσκήσεων συλλογῆς, τὴν ὁποῖαν παρέχει εἰς ἕκαστον φύλλον.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΣΙΣ
(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ οἱ μὴ δηλώσαντες ἡλικίαν.)
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ποιμενὶς τῆς Δίρρης, 19-8 [14 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἀρχικαλαμπουριστής, 19-7 [10 Ε]. — Γεράσιμος Α. Α. Λασκαράτος, 20-5 [13 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Θεαγένης, 18-6 [12 Ε]. — Ἡρώς τῶν Ζαλιγγῶν, 15-8 [12 Ε]. — Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, 18-5 [12 Ε].
ΕΠΑΙΝΟΣ : Ἀταβύριον Ρόδου, 19-4 [12 Ε]. — Ναυτόκαις, 20-3 [12 Ε]. — Δήμητρα Ν. Φαρμακίδου, 16-6 [11 Ε]. — Ἐρυσθὸν Νέφος, 18-4 [11 Ε]. — Γεράσιμος Θ. Καραουλάνης, 19-3 [11 Ε]. — Πιπίτσα Θ. Ἀθανασιάδου, 16-5 [10 Ε]. — Δημήτριος Π. Ραζηκόσσιας, 19-2 [10 Ε]. — Ἄγγελος Ἀγγερινός, 15-5 [10 Ε]. — Ἄδρα τῆς Κερύραϊ, 15-5 [10 Ε]. — Πολύμνια Λασκάρεως, 16-4 [10 Ε]. — Χωλὸς Διάβολος, 16-4 [10 Ε]. — Ἰαρόγυρος Ἀγγελος, 18-2 [10 Ε]. — Ἀνεψιὸς τοῦ Βασιλέως, 18-2 [10 Ε]. — Νέος Ναυτής, 15-4 [9 Ε]. — Κρητικὸν Κάστανον, 14-4 [9 Ε]. — Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, 15-3 [9 Ε]. — Πῶς μελένη, 14-3 [8 Ε]. — Ἰπότης τῆς Ὀμύλης, 14-3 [8 Ε]. — Μαρῖδα τοῦ Εὐρίπου, 15-2 [8 Ε]. — Ἠλία: Κ. Παπαδάμης, 14-2 [8 Ε]. — Ἀλοπρόσαλλος, 10-3 [6 Ε]. — Τυδεύς, 6-5 [5 Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΣΙΣ
(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12-15 ἐτῶν)
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Παριστέρα, 20-9 [15 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Παν. Ν. Προσετόπουλος, 20-7 [14 Ε]. — Τρεμοσύνον Ἀστέρη, 20-5 [13 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Γεωργίος Α. Κρίκος, 19-5 [12 Ε]. — Ἰωάννης Ν. Φαρμακίδης, 18-5 [12 Ε]. — Δ. Τ. Μπόσαρης, 18-4 [11 Ε].
ΕΠΑΙΝΟΣ : Ἀσπρὸ Ποντικίον, 19-3 [11 Ε]. — Ἑλληνικὸ Ἀεράκι, 20-2 [11 Ε]. — Ἄνθος τοῦ Μαῖου, 17-4 [10 Ε]. — Σερνή Κόρη, 15-5 [10 Ε]. — Γεώργιος Δ. Κουστῆς, 17-3 [10 Ε]. — Ἐξόριστος Ναπολέων, 15-4 [9 Ε]. — Ἑλλην Σημαιοφόρος, 16-3 [9 Ε]. — Σιωπηλὴ Νύξ, 16-3 [9 Ε]. — Μικρὰ Ἀμαζόν, 17-2 [9 Ε]. — Μολὼν Δεῖθι, 16-2 [9 Ε]. — Κόλπος τῆς Ἀτταλείας, 15-2 [8 Ε]. — Περιζήτητος, 15-2 [8 Ε]. — Μικρὸς Φιλόπατρις, 14-3 [8 Ε].
Δευκὸς Ἰάκινθος, 14-2 [8 Ε]. — Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως, 12-3 [7 Ε]. — Εὐφύης Βλαῆ, 12-3 [7 Ε]. — Ἀβραμικιώτις Ἄδρα, 13-2 [7 Ε]. — Σπαρτιατικὴ Χειλιῶν, 9-5 [7 Ε]. — Μόνωσις, 12-2 [7 Ε]. — Κύκνειον Ἄσμα, 12-2 [7 Ε]. — Κρόταλος 11-2 [6 Ε]. — Κόρη τοῦ Στρυμόνος, 9-3 [6 Ε]. — Ἀφροδίτη Β. Σηλυβρίου, 10-2 [6 Ε]. — Οἰδίπους Τύραννος, 10-2 [6 Ε]. — Μεσοποταμίτις, 10-2 [6 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Νέμος, 11-1 [6 Ε]. Ἄνδρας Κοκκώτης, 10-1 [5 Ε]. — Θεὰ τῆς Γεωργίας, 8-2 [5 Ε]. — Συννεφοῦς Ἡμέρα, 6-2 [4 Ε]. — Μαλτέζος, 6-1 [3 Ε]. — Πενθοῦσα Καρδία, 6-1 [3 Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΣΙΣ
(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 11 ἐτῶν καὶ κάτω.)
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ὁραία Χαλίς, 18-6 [12 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Δημ. Ε. Σαγχιρῶτης, 18-3 [10 Ε]. — Μικρὸς Ναυτής, 15-4 [9 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Λευκὴ δὲ Μιρμιών, 17-2 [9 Ε]. — Λαίμαργο Ποντικί, 16-2 [9 Ε]. — Κωνστ. Ἀλ. Ἠλιάδης, 16-1 [9 Ε].
ΕΠΑΙΝΟΣ : Ἰριγένεια, 15-2 [8 Ε]. — Κορινθιακὸν Κύμα, 14-2 [8 Ε]. — Χιῶτις Σουλιώτης, 13-2 [7 Ε]. — Χαρ. Χαλαράμης, 9-3 [6 Ε]. — Δευκὸν Κρίνον, 10-2 [6 Ε]. — Γεώργιος Δ. Παπαῦ, 10-1 [5 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Ἀλχηστὶς, 8-2 [5 Ε]. — Ζιζάνιον Σχολείου, 9-1 [5 Ε]. — Βικτωρ ὁ Μαῦρος, 8-1 [4 Ε]. — Κράβις, 6-1 [3 Ε].

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἐκενίσσα, γιατί ὁ παππούς ροχαλίζει ;
— Νά, γὰ νάκοῦμε πῶς κοιμάται καὶ νὰ κάνομε φρόνιμα.
Ἐστὴ ἀπὸ τὸ Λουλοῦδι τῆς Καρδίας.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ « ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ »

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΣ ΤΕΤΡΑΡΙΑ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

Κατόπι τῆς δηλώσεως ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ δημοσιεύω προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, παρὰ μόνον ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀφείλουσαν κανὲν τετράδιον, ἐσφίθη ὅτι θὰ ἦτο ἄδικο νὰ αποκλειῶ τοὺς ἄλλους ἀνευ εἰδοποιήσεως. Διὰ τοῦτο ἐξελέγχω τὰς προτάσεις πρὶν σταλοῦν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον, καὶ ἐκείνων μὲν, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀφείλουσαν τίποτε, τὰς ἀφίνω νὰ δημοσιεύσῃ, ἀπαλείψω δὲ τὰς προτάσεις τῶν ὀφειλόντων ἐν τῇ πλειοτέρᾳ τετράδιᾳ, καὶ συγχρόνως τοὺς εἰδοποιῶ περὶ τούτου δι' ἰδιατελείας μου ἐπιστολῆς. Οἱ οὕτως εἰδοποιούμενοι πρέπει νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδίδουν τὰ ὀφειλόμενα, νέαι προτάσεις τῶν δὲν δημοσιεύονται, καὶ ἂν ἐστὶν ἐν τῷ μεταξὺ τοιαῦτα ὀφείλουσαν νὰ τὰς ἐπαναλάβουν ἂν θὰ ἀποδώσῃσαν τὰ καθυστερούμενα τετράδια καὶ θάνακτῆσσαν πλήρη τὰ δικαιώματά των.

Ἐποδῶλοιμα εἰς τὸν μέγαν τοῦτον κόπον, χάριν αὐτῶν τῶν καθυστερούντων προπάντων, δίδτε καθὼς σας εἶπα καὶ ἄλλοτε, συμβαίνει πολλάκις νὰ καθυστερῆ κανεῖς τετράδιον ἐν ἀγνοίᾳ σου. Ἡ δηλαδῆ νὰ μὴ ἔλαβε τὸ πρὸς αὐτὸν πρῶτον σταλέν, ἢ νὰ μὴ ἐλήθη εἰς τὸ Γραφεῖόν μου τὸ ἰδανικόν. Ὅσοι οὖν λαμβάνοντες εἰδοποιήσῃ καὶ καθυστερῆ κανεῖς τετράδιον ἐν ἀγνοίᾳ σου, καὶ νὰ προσβάλλωνται, — ὅτι δηλαδῆ τοὺς θεωροῦμαι ἰκανοὺς νὰ κατακρατήσῃσαν ἐν γνώσει τετράδιον, — ἀλλ' ἀνεπαύτως ἐν μ' εὐγνωμονοῦν διὰ τὴν ὑποβαλλομένην εἰς μέγαν κόπον, τοὺς πληροφορῶ περὶ ὀφείλης των, τὴν ὁποῖαν πολλὰκις ἀγνοοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Οὔτε πρέπει νὰ νομίζουσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι θυμωμένη ἐναντίον των, διότι, Διάπλασις καὶ θυμωμένη δὲν γίνετα ποτέ. Ἐπειτα ἤξευρα ὅτι καὶ ἐν γνώσει του ἂν καθυστερῆ κανεῖς, τὸ κάμνει ἐκ λόγων ἀνωτέρων τῆς θελήσεως του, ἀσθενείας, ταπεινῶν, πολλῶν μαθημάτων, ἐξετάσεων, κτλ. Ποτὲ δὲν εἶμπορῶ νὰ φαντασθῶ, ὅτι συνδρομηταὶ καὶ συνδρομητριαὶ τῆς « Διαπλάσεως » καθυστεροῦν ἐκ προθέσεως, — ποτέ !

Λουλοῦδι τῆς Καρδίας, δὲν δημοσιεύω μίαν πληροφορίαν ἀπὸ τῆς σημερινῆν σου ἐπιστολῆν διὰ τὸν ἐξῆς λόγον : Ἄβεις φεικτικὰ ἀρχικά πρὸς ἕνα πού σου τὰ ἐξήτησεν. Αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπεται. Δικαιωμά σου εἶνε νὰ μὴ τὸ φανερώσῃς τάρχηκά σου, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τον γελάσῃς. Δὲν συμφωνεῖς ;

Καὶ ἡ Κοπηλάτις Κύθρου, με μίαν ἐπιστολὴν πλήρη ἀγάπης, καὶ ὁ Ρόδιος Δάκιμος ἀναπέμψαν τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1903. Χαίρω πολὺ διὰ τοὺς καλοὺς καὶ προθύμους αὐτοὺς φίλους, οἱ ὁποῖοι μοῦ παρέχουν πραγματικῶς σημαντικὴν ἐκδούλευσιν. Διότι, ἀνευστύντες ἀπὸ τῆς τῆσιν συνδρομῆν των, διευκολύνουν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου μου. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς Προκηρύξεως, αἱ ἀνακεῖσεσι εἶνε τὸσον ἀβάρη, ὥστε κυριολεκτικῶς δὲν προφθάνω νὰ τὰς ἐγγράψω εἰς τὸ Μητρώον. Τὸ ἤξευρον κατὰ ὅσοι ἔρχονται εἰς τὸ Γραφεῖόν μου ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναγκάζονται πολλάκις νὰ περιμένουν ὥραν ὀλόκληρον ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ των καὶ νὰ πάρουν τὴν ἀπόδειξιν των. Ὅθι ἐσπῆς τὸ ἂν ἀνευένων ἀπὸ τώρα ὄλοι, δὲν θὰ συνέβαινε τὸ ἴδιον ; Βεβαίως, ἀλλ' ἀπὸ τώρα ἀνευένων μόνον οἱ προθυμότεροι, καὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε τὸσον πολλοί, ὥστε νὰ προκαλέσῃσαν συνωστισμὸν ἐ-

λαττόνουν ὁμοῦ τὸ συνωστισμὸν τῶν τελευταίων ἡμερῶν, καὶ δι' αὐτὸ τοις εἶμαι εὐγνώμων. Πολὺ με νηχάρισθησεν ἡ ἐπιστολὴ σου, Ἀργαριάν, ἡ ὁποία με πληροφοροῖ περὶ τῆς ἀγάπης σου, ἀκμαίας πάντοτε καὶ ἀκαμήτου ὑστερα ἀπὸ τότῳ μακρῶν διακοπῆν. Σοῦ ἐστειλα 6, τὶ ἐξήτησες εἰς Σμύρνην, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ μου γράφῃς — ἔστω καὶ συντομότερα.

Ἐλαβα τὴν ἀπλὴν καὶ κομψοτάτην ἀγγελίαν περὶ τοῦ νέου βιβλίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδώσῃ ὁ φίλος μου Β. Ἠλιόπουλος. Ὀνομάζεται ἠΨευσεῖσαι Ἐλπιδες (Ολίφες), καὶ θὰ ἐκδοθῇ κολιτεχνικῶς ἐκ σελ. 100, τιμώμενον δραχμῆς. Διευθύνσις : Σενοδοχεῖον Ἀγγλίας, Ἀθήναι. Σὺ, Διονυσία Πηγῆ, δὲν ὀφείλεις κανεῖν τετράδιον καὶ αἱ προτάσεις σου δημοσιεύονται — ἀλλὰ με τὴν σετράν των. Βλέπεις τὰς σημερινὰς προτάσεις ; Πολλὰ εἶνε ἀπὸ ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔλαβα πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐβδομαδῶν ! Ὅσοι εἶνε ὑπομονῆ, διότι ὁ χώρος μου δὲν ἐπιτρέπει νὰ... εἰσθε ἀνευκόμητοι. — Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχῃ συνεχίαν.

Καμμίαν « ψυχρότητα » δὲν ἔχω πρὸς σέ, Καρδινάλιε Ρασεῖ ! Ἀλλὰ εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιεύσω τῶσα ψευδῶνυμα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τοις εἰπῶ ὅτι τοὺς ἀνεκάλυψες ; Ποῦ τόπος, ἀγαπητέ μου !

Τὶ ὄραται ἐκδρομαί, Θεὰ τῆς Γεωργίας, καὶ τί κοίμα με μὴ μου τὰς περιγράφῃς μίαν-μίαν. Διὰ τὸ ἄλλο πού μου γράφεις, μὴ ἀπορῆς, διότι ὀλιγα εἶνε πραγματικῶς αἱ φιλομούσοι οἰκογένεαι. Ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ὁποία ἄλλοτε εἶνε ἀνάγκη, εἰδῶ θεωρεῖται ἀκόμη πολυτέλεια. Εἴμεθα, βλέπεις, ὀπίσω εἰς τὸν πολιτισμὸν.

Ὁ Ἄγγελος Ἀγγερινός μοῦ γράφει σήμερον, ὅτι ὁ Στιγματοφόρος τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους ἦτο ἀλήθης, ἀλλ' ἡ ἀναφανῆσις του « Μπᾶ πού νὰ σε πάρῃ ὁ ἄνεμος ! δὲν ἐσήμαινε φθόνον ἢ λύπην, διότι ἐπῆρεν, ὁ φίλος, τοῦ Β' Εὐσημοῦ, ἀλλὰ θαυμασμὸν καὶ πόθον ὀμάλης. — Δὲν εἶχα καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τούτου !

Βεβαίως, Κεντρί, ἐκεῖνην τὴν ἐποχὴν οἱ εὐγενεῖς, ἀλλὰ μόνον οἱ εὐγενεῖς, εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ γράζουσιν συντάγματα καὶ βαβυλοῦς, καὶ πάλιν νὰ τα πωλοῦν ὅποτε ἤθελαν, ὥστε ὁ Βαλεντινὸς δὲν ἔκρινεν ἀσχημα τὸν λογαριασμὸν του — μόνον πού τον ἔκρινεν χωρὶς τὸν Πονηρῆδην !

Πληρωμένῳ Ἄετι, ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ μου γράφῃς με γραφομηχανὴν, παρὰ μόνον τὰς ἀπαντήσεις εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, τὰς προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, Παδικὰ Πνεύματα κτλ. Ὅσον διὰ τὰς ἐπιστολάς, ἂ, θέλω νὰ εἶνε ἰδιόχειροι, μετὰ τὰς χεράς σας !

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, Ἄδρα τοῦ Πηλίου, καὶ τὴν πρῶτην σου ἐπιστολὴν διὰ τὸν ἐξῆς λόγον : Ἄβεις φεικτικὰ ἀρχικά πρὸς ἕνα πού σου τὰ ἐξήτησεν. Αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπεται. Δικαιωμά σου εἶνε νὰ μὴ τὸ φανερώσῃς τάρχηκά σου, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τον γελάσῃς. Δὲν συμφωνεῖς ;

χες γράφῃ πρῶτον, καὶ θὰ εἰσεύρησθαι ὅτι τὸ ἀγαπημένον ἄνθος τοῦ Σολομοῦ ἦτο ἡ γαζία, χαίρω διότι ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη σου εἶνε... κληρονομική ! Ὁραῖαν Τουρλίδα (χωρὶς ἀρχικά, ἀπ' οὗ τὸ ἐπιθύμητον, καὶ χωρὶς λέξιν περὶ... κτλ.) Περούδα (Ν. Ζ. τὸ προτιμώμενον ἀνήκει εἰς ἄλλον) Φιλοπάτριδα Κερυραῖαν (Δ. Α. με δὲ ριστα λοιπὸν ἐπρωθιάσθησ; ἐγὲ σου !) καὶ Μανώδες Κῆμα (Π. Α. αὐτὸ σου ἐξέλεξα πῶς ἐπῆραν λοιπὸν αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις ;)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίας : τὸ Κρητικὸν Κάστανον ἀσπάζεται τὴν Σκόνην τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸ Χαμακίρασον, καὶ τοὺς πληροφοροῖ ὅτι τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ τους φανερώσῃ τὸ νέον του ψευδῶνυμον — τὸ Λευκὸν Κρίνον ἀσπάζεται τὴν Βεατριάνην καὶ τὴν ἐρωτᾷ πῶς πάει τὸ κρῦν ; — τὸ Λουλοῦδι τῆς Καρδίας ζητεῖ τάρχηκά τῆς Βεατριάνης — ἡ Κοπηλάτις Κύθρου χαιρετᾷ τὸν Σίρ - Λα - Φαλουῶλ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παρὸν ψευδῶνυμον δὲν τον γνωρίζει ἄσ τη εἴπη λοιπὸν τὸ παλαιὸν του διὰ νὰ μὴθι διατι δὲν ἔγραφε τὸνομά της εἰς τὸ τετράδιον — ἡ συνδρομητρια ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἐφώνησε : « ἌΝθ' ὁ Ἀσπροποταμίτις ! » πληροφοροῖ τὴν Βροσθὴν τοῦ Διδῆ, ὅτι τότε θὰ εἶπη τὰς εἰς, θταν πρῶτομάθῃ τὸνομά της διὰ Μ. Μυστικῶν — ἡ Ἀρῆς τοῦ Κάμπου πληροφοροῖ τὴν Ἀρῆν τοῦ Παργασοῦ διὰ δὲν ἀνταλλάσσει Μ. Μυστικά, καὶ ἂς εἴρη ἄλλον τρόπον — ὁ Πασιμαχος χαιρετᾷ τὸ Πνεῦμα τῆς Εὐφύης — ἡ Βοσπεινολία ζητεῖ ἀλλογραφίαν μετὰ τὴν Παριστιαν, τὴν ὁποῖαν γνωρίζει πολὺ καλά — τὸ Φουγάρο τῆς Εὐφύης ἐρωτᾷ τὴν Διονυσίαδα Πηγῆν ἂν ὁ κοῦκος ἐπῆγε μόνος του εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον μ' ἐκείνα τὰ πτερά ποῦ εἶχε — ἡ Κυκλαδικὴ ἀσπάζεται τὴν Κοπηλάτιδα Κύθρου καὶ τὴν πληροφοροῖ, ὅτι ἂν συμπαθῇ τοὺς Ββερς, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι μισεῖ τοὺς Ἀγγλοῦς — ἡ Πειραϊκὴ Νδὲ ἀσπάζεται τὴν Ζουλιάναν καὶ τὸν Κύκνειον Ἄσμα καὶ ζητεῖ τὸνομά των δι' ἀνταλλαγῆς. Μ Μυστικῶν — τὸ Τρελλόκωδιον τῶν Ἀθηναίων χαιρετᾷ τὸν Εὐέλπιν Ἀλιέα — τὸ Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως πληροφοροῖ τὴν Κοπηλάτιδα Κύθρου διὰ ἄλλον θὰ εἶδεν εἰς τὴν Διδηφόν, διότι αὐτὸ δὲν ταξειδεύει ἐξω τοῦ Δουνάβεως — ὁ Καρδινάλιος Ρασεῖ πληροφοροῖ τὸ Ζιζάνιον Σχολείου διὰ πρὸ πολλοῦ τῷ ἐστειλεν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι θὰ ἐλάθῃ, τῶρα ἀναχωρεῖ εἰς Νάξον χάριν σπουδῆς, καὶ παύει νὰλληλογραφῆ — ἡ Θεὰ τῆς Γεωργίας ἀνασπάζεται τὸ Κρίνον Καναρίνι καὶ ζητεῖ τὸνομά του — ἡ Νεράδα τῶν Σπετσῶν ἐρωτᾷ τὴν Ροδοστεφανομένην Ἀτοικίτην τί γίνετα ἡ Ἑλενίτις — τὸ Κεντρί πληροφοροῖ τοὺς κρητικὰς τάρχηκά του, ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἐξῆς, καὶ ὁποῖος εἶμπορεῖ ἄς τα μαντεύσῃ :

1ον. ρ' + ρ' = ...
2ον. α' + α' + α' = ...
3ον. τ' - ρ' = ...
Τὸ αὐτὸ Κεντρί ἐρωτᾷ τὴν Κοπηλάτιδα Κύθρου ἂν κάμην συλλογὴν καὶ αὐγῶν... ἰχθύων, διότι ἐν τῷ αὐτῷ περι

Μικρά Μυστικά επιθυμούν άνταλλά-
ξουν : ο Απογόνοσ του Νεοτοροσ με την Κό-
ρη τοσ Στρυμωνοσ, Μίμωδα, Παμπόνηροσ
Κατοργάηροσ, Θερμην Βροχην και Ξενιτε-
ρόνοσ Σινωπία— ή Ονειροπόλοσ Ψυχην με
τόν Υψηπέτην Αετόν. Μαύρη Προσωπι-
δοφόροσ και Άσμα Νηριδοσ — ο Νοσταλ-
γοσ Έλλην με την Αθάσν Καρδιάν, Βί-
σμαρ και Μυστοριώδη Φοοίρ — το Σπήλαιον
Δοξαπατρή με τον Σίρ-Ιά-Φαλοοά, Άγεμο-
λάλην, Αββακοοίμ, Ωχρόν Λυκόφοσ και Ό-
βελλοκον της Κλεοπάτρασ — ή Βασίλισα
των Αιθέρων με την Αμαρυλλίδα, Αθάσν
Καρδιάν και Κόρη τοσ Μοριά — το Τα-
πειρό Γιασεμί με τόν Λευκόν Κρίνον, Έρυ-
θρόν Νέφοσ και Τυδέα — ή Άγγελοσ Χαροόσ
με τόν Άγγελον της Άγάησ, Ζωηράν
Φλόγα, Κίτρινο Νόμιο και Άγγελον της
Εβτυχίασ — τόν Μολόν Λαθέ με την Πειραι-
κήν Αθραν και Μενεξεδένο Μπουκετάκι —
ή Αστήρ της Ανατολήσ με την Όνειροπόλοσ
Ψυχην, Επακατέρηροσ Σάμοσ και Άν-
θοσ τοσ Μαίον — ή Θερμην Βροχην με την
Έκάτην, Σίρ-Ιά-Φαλοοά, Αρχικαλαμ-
πουριστην, Σπήλαιον Δοξαπατρή και Αθάσν
Καρδιάν — ή Αμαρυλλίδα με την Ναυτοπού-
λαν της Κρανίασ, Σημιάον της Έλευθερί-
ασ, Φιλέρημοσ Ιοσ και Καρδιάν όπο Πέ-
τραν — ή Τροκόμοσ της Βραζελάωσ με την
Έμοεράλλοσ και Ρακουολλέκτην τόν Παρι-
σιών — τόν Θεσσαλικόν Άνθοσ με τόν Μενεξε-
δένο Μπουκετάκι, Μικρόν Άκανθολιόδα
και Άκτινοβολοόδοσν Σελήην. — ή Σταυροόσ
της Θαλάσσοσ με την Σκόνην τόν Αθηνών,
Γλυκύλαλοσ Όνοσ, Τρελλόπαϊδο τόν Αθην-
ών, Κλόνη της Θαλάσσοσ και Άγγο Περι-
στεράκι — ή Πολύρωμοσ Χροσάλλοσ με την
Όνειροπόλοσ Ψυχην, Μελαγγολικήν Σελη-
νολάτριά, Κουσομοόδοσ, Φονάρο της Εβ-
ρυηίασ και Νοσταλγοόδοσν Έλληνίδα — ή
Κόκκινη Έξοχη με την Ροδόχοσν Βιολέ-
ταν και Λιονομιόνοσ Μαίον — ή Κοματιζοοσα
Θάλασσα με την Αμαρυλλίδα, Ροδιάν Κυνη-
γέτιδα, Τρελλόπαϊδο τόν Αθηνών, Ξαθην
Μαυρομμάταν και Παρισινόν Αριστοκράτην —
ή Ζοφρία - Μούρια με τόν Σερπαντέν,
Έκάτην, Κεντρί, Σοφρα - Φέρτα και Έρρο-
χοσ Μασοί — ή Ορεάσ της Χίου με τόν Χι-
ακόν Ουρανόν και Χιακόν Όριζοντα. — ή Ρό-
διοσ Δόκιμοσ με την Φωσφορίζονταν Θάλασ-
σαν, Νοστυλόγόν τησ Θαλάσσοσ, Ηρωίδα τοσ
Ζαλόγγου, Έξοριστοσ Έλληνα και Άγνήν
Φιλίαν — ή Έρεσιά Κόρη με την Κόρη τοσ
Μοριά, Τρεμοσόδοσν Αστέρη, Γλυκύλαλοσ
Όνοσ και Ψάναρ - Ιοόλαρ — ή Έρεσιακή
Μαργαρίτα με τόν Άγγελοσ Αλγερινόν, Αι-
λάφ τόν Πατησιών και Φροσ - Φροσ — ή Έ-
ραβοόσ Σταυροόσ με την Αθραν τόν Πηλιού,
Διονυσιάδα Πηγήν, Δάλιαν, Αρδν τοσ Πα-
ρασσοό και Σοφρα - Φέρτα — ή Σιδ με την
Τραγιόσακν, Τρελλόπαϊδο τόν Αθηνών, Ναυ-
τοπούλαν της Ανόρου, Χιακην Πανοόληνον
και Κεντρί — τόν Σοφρα - Φέρτα με τόν Αβ-
βακοοίμ, Άνθοσ της Έπομονήσ, Αριστοκρά-
τιδα Ρουμιανίδα, Αρρικανικήν Ήλιον και
Αμαρυλλίδα.

Είδοποιούνται οι καθυστερούντες τε-
τράδια Μικρών Μυστικών, ότι αν δεν αποδώσουν
τά όφειλόμενα τετράδια, δεν θά έδώσιν τοσ λοιπού
δημοσιευόμενάσ προτάσει των πιρ νέων άνταλ-
λαγιών. Κατά τόν ληφθέν γενικόν μέτρον θά δη-
μοσιεύωνται εις τόν έξή; προτάσει; μόνον εκείνοσ,
οί όποιοσ δεν όφείλουσ κανέν τετράδιον.
Από ένα γλυκο φίλακι στέλλει ή Διά-
πλασισ πρὸσ τοσ φίλουσ τησ; Λευκόν Κρίνον
(αυτό έννοείται) ή ο δλω; διάλοσ περιπτόν και να
τόν γράψης; άλλοσ; τσ διάβασε τσ γράρω εις τήν
άρχην; Μονοσάνδαλοσ Ίάσωνα, Αύραν τησ

Κερκύρασ (πολλοί μου το έγραψαν, αλλά όχι,
όχι, ή Έκάτη δεν εινε ή Αμαρυλλίς;) Αρδν
τοσ Κάμποσ (έστειτα Τιμοσ; αλογοσ; αι περι-
ών μ' έρωτάσ; εινε συνδρομή; ευχαριστώ
διά τήσ προτάσει; και τήσ ένεργειασ;) Πασί-
μαχοσ (α, όχι, να μην παραγκωνίζησ) τήσ
συμβουλάσ τόν ιατρού; τώρα εισαι καλά;) Έ-
σπεριουοιαν (βεβαίωσ, δεν μου γράφεισ πολύ
συχνά, αλλά ή δικαιολογία σου δεν εινε καλή;
Ίσα-Ίσα επειδή δεν έχεισ ευκόλιασ περι τόν γρά-
φειν, πρέπει να μου γράφης διά να τή αποκτή-
σησ και μη φοβήταισ ότι θά μου γίνης ποτέ
βαρετή;) Φονάρο της Εβρυηίασ (μά τι εινε
πάλιν αυτό; τά παράρη; ειμαι περιεργή;)
Κυκλαδίτην (έστειτα; ευχομαι καλήν έπιτυχί-
αν εις τόν ζεσπόθωμα;) Κυκλαμιάν (ευχαριστώ
διά τήν λύσιν της Μαγικήσ;... Φωτογραφίασ,
αν και μου τήν ειχαν στείλη και άλλοι; ό χει-
μώ; έχει τώρα καλά, ώτεσ πρέπει να τω συγ-
χωρώμεν τήσ χολίστρεσ;) Φ. Π. Φλωρίδην (ή
έπιστολή σου έλήθη και τόν βραβεϊόν έστύλη;)
Κλειδα τοσ Πόντοσ, Μελιχρόν, Ακτίνα (ει,
τό προσεχέσ;) Νίκον Κατερινόπουλοσ (ει; τήν
Μικρόν Τάξιν σε κατέταξα;) Πίθηκοσ τοσ
Βορονέοσ ([Ε] διά τή περιγραφήν τώ, εορτώ-
ν; μη λήγησ; ομοσ; όλλοσ; αλλά λαός; διότι εις
τήν Έλλάδα μα; όλλοσ; δεν υπάρχει; έστειτα
άγγελια; και περιμίνω;) Τριπολόεμοσ, Πειραι-
κήν Νύκτα, Διαβολάκι τώ Πειραιώσ, Κυ-
ροσ Βοσπορ (άληθεια, ό τι και να ειπή κα-
νεσ διά τήν μαγίασ τοσ Βοσπορού εινε όλιγοσ;
αλλ' αυτό δεν θά σ' ευποδίη; διά μου γράφης;
συχνότερα; υπάρχουν τόσα άλλα θέματα;)
Κόκκιοσ Καπελάκι (έστειτα τήν κάρταν σου εις
τόν Άνακίαν;) Περωμένοσ, Κάμερν Σιλβα,
Τρελλόπαϊδο τόν Αθηνών (σου ευχομαι καλάσ
προόδουσ;) Πλόον τοσ Δουναόεωσ ([Ε] έγέ-
λασ με τόν έπεισοδόν τοσ όρεωσ; και τι ώραία
πού το περιγράφησ; ή, τσ έστειτασ έλήθη;) Πα-
ρυλοσ (έστειτα; πολύ χαίρω πού θσ μου γρά-
φης τακτικά;) Βροττήν τοσ Διόσ, Αρχικα-
λαμπουριστην ([Ε] διά τήν περιγραφήν της
εορτήσ; τοσ Συνδέοσ τοσ Σπετσιωτώ; χαίρω
διότι ει, τασ; Σπίτιασ έγνωρίθησ και με τόν συν-
εργάτην μου κ. Γιαννοοίον;) Σπήλαιον Δοξαπα-
τρή, Άγγελοσ Χαροόσ, Άγγελοσ της Άγά-
ησ (έ, ειόεσ τί ανυπόμονοσ πού εισαι;) Άγρό
Μενεξεδίκι, Θεσσαλικόν Άνθοσ, Αριστοκροσ
Τσοπανέλην (έστειτα; χαριστιμοόσ εις τήν
άδελφήν σου;) Σίρ - Ιά - Φαλοοά (ήθελα πολύ
νά σ' ευχαριστήσω αλλά τόν προωπον πρὸσ τόν
όποιον απευθύνεσαι; δεν εινε, — όσ νομίζεσ; Ίσωσ,
— άφρη, και δεν θά ήμπορούσε; Ίσωσ; να δεχθή;
τό δωρόν σου; όσον διά τήν δευτέρην πληροφορίασ,
δεν έχω συνδρομή; τριαν με τοιαούτοσ όνομα;) Ν.
Ζαλοκόσταν, Νεράϊδοσ τόν Σπετσιώσ (βέβαια,
πού να εύρησ καιρόν με τόσα; έορτάσ, με τούσ
όμιλοσ; με τούσ Συνδέομοσ; κτλ.) Φιλόσοφόν
τοσ Ευξείνου, Πηλοσική Σελήην (ελαθα
ευχαριστώ;) Θάμνην τόν Φιλάμμονοσ (ή πα-
ραγγελία σου έξετελεσθή; γράψη μου;) Νιαγά-
ραν, Βεατρίκη, Κωσσι Β. Παπαδόπουλοσ,
Δαυιδόσν Κιθαρωόδοσ, Γρονιάρόδοσ, Απο-
λοσθέντα Παράδεισοσ, Αίθερα κτλ. κτλ.
Εις όσασ επιστολάσ έλαθα μετά τήν 14 Σε-
πτεμβρίου θάπαντήσω εις τόν προσεχέ;

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[11 λέξεισ λεπτα 10, διά δέ τοίσ συνδρομητάσ μασ
λεπτα 5 μόνον. Βιάζομαι όσοσ 10 λέξεισ, θηλάσ] και οι
διεργάτωμα τών 10 πληρώνονται όσ 10 λέξεισ.]

Ευχαριστώσ; άνταλλάσω εικοσογραφημένα τα-
χυδρομικά δελτάρια παντός είδοσ και πάση;
χωράσ. — Διεύθυνοσ : Jourdain P. Crystallidés,
Regie Ottomane des Tabacs, á Gist i-
moni (Turquie d'Asie) (B-64)

Ανταλλάσω εικοσογραφημένα δελτάρια παν-
ταχόθεν. — Βασιλική Δουκάκη, όδοσ Κων-
σταντινού Παλαιόδοσ, Πειραιεύσ. (B-65)

ΎΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεισ δεκται μέχρι της 9 Νοεμβρίου

Ο γάρησ τών λύσεισ, επί τοσ όποίοσ δύν να γράφω;
τάσ λύσεισ των οί διαγωνιζόμενοι, παλαίται εν
τό Φαρσίω μεσ εις φακίλλοσ, έν Κωσσοσ
περίοχη 80 φύλλα και τιμάται φρ. 1

427. Λεξιγράφος.
Ένασ φθόγγοσ μ' ένα γράμμα
Και τσ Ίδιον δειλίασ;
Άπαρτίζουσ; έν τώ Άμα
Κάποιοσ ήρωα; τησ Τροίασ.
[Κατάλη όπο Παν. Ν. Προσοτοπούλοσ]
428. Συλλαβογράφος.
Δύο μόρια ένένοω
Κ' εύθησ βλιέω κι' άπορω;
Τίποτεσ δεν κατορθώνω
... Παρά τρύπα; τόν νερό! !
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

429. Στοιχειογράφος.
Ένα τών Άρρηνοαυτώσ
Τού τραχίλου αν στερήσησ;
Παρευθοσ; θά σχηματίσησ;
Μίον, λυτα, τών λιμνοσ;
[Κατάλη όπο Παν. Ν. Προσοτοπούλοσ]

430. Αναγραμματισμοσ.
Δέμα θάνε μαγικόσ ..
Γιατί; αν τόν ξεδιπλώσησ;
Στη στιγμή θά φανερώσησ;
Μίαν τών βασιλισσών.
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

431. Τρίγωνοσ.
1-3. Ξένη πόλισ, έργαλείον και μία πρόθεσισ
[κινήη;]
Εις τά πρώτα τού τριγώνου ταυτα; ο λυ-
[της; θά εύρη]
4. Καί 'ετα; δύο τελευταία, πρώτον; όμοσ
[πλανήτου.]
5. Καί κατόπιν, ώσ συνήθωσ; γραμμ' ά-
[πλούν τού άλαφθίου.]
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

432. Συλλαβικόσ Κυβόλεξοσ.
1. Τόν πρώτοσ εινε; όνομα; αρχαίασ; Ιερείασ;
2. Τόν δευτέροσ; ζωύριον; μικρόν; μη; βλαβερόν.
3. Λόγω; γνωστή; τόν τρίτοσ; μου; τήσ; πάλα; Γερμα-
[νίασ;]
Και γίνε;τα; Κυβόλεξοσ; μ' αυτό; Συλλαβικόσ.
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

433-437. Μαγικόσ Γράμμασ.
'Ανταλλάσσομε;σ; δύο; ολαδήποτε; γράμματα
έκείνησ; τών; κίτωσ; λέξεισ; δι' ένός; άλλοσ.
πίντοτε; τού; αυτοσ; σχηματίσα;σ; άλλασ; τόσα;σ;
λέξεισ; αλλά; πάσο;σ; ομοειδέ;σ;
'Ασία, κλιτύσ; άχρείοσ; μάντι;σ; γήσο;σ;
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

438-439. Λογοπαίγνια.
'Εν; λάθη; τισ; δύο; μέλησ;
Τών; α; όποιο; δένδρο; θέλει;
Και; τόν; άλλο; εις; τασ; πόλι;σ;
Βρίσκει; αν; κυτάξη; μόλι;σ;
[Κατάλη όπο της Παριστιόσ]

440. Διπλή γριφώδησ; Άκροστιχί;σ.
Τά; αρχικά; τών; πέντε; λέξεισ; τασ; όποια;σ;
εύρισκει; τισ; λυάν; τών; γρίφοσ; αποτελούν; άρ-
χαίο; βασιλεία; τά; δέ; τελικά; πτηνόσ; υδρόδιοσ; :
Σ - οί -
κς κς Ν Ν Ν Ν
κς κς Ν Ν Ν Ν
κς κς Ν Ν
[Κατάλη όπο Παν. Ν. Προσοτοπούλοσ]

441 Γρίφοσ παραστατικόσ.

Αρδον αδέτεροσ.	Έθνοκόν αρετικόν	Σύνδεμοσ δυνητικόσ	Απαρτίματ. έντατόσ.
Πρόθεοσ μονοσύλλ.	Άντωνυμ. έπονημα- τική.	Πρόσωπον άγαπητόν.	Ζών; κατ' αίτιασκήν.

[Κατάλη όπο Παν. Ν. Προσοτοπούλοσ]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενοσ υπό τοσ Υπουργείοσ τησ; Παιδείασ; ώσ; τόν; κατ' έξοχήν; παιδικόν; περιοδικόν; σύγγραμμα; αληθείσ; παρασχόν; εις; τήν; χώραν; ήμώσ; υπηρεσίασ; και; υπό; τοσ; Οίκουμηνικόσ; Πατριαρχείοσ; Κωνσταντινουπόλεωσ; ώσ; άνάγνωσμα; άριστοσ; και; χρσιμώτατοσ; εις; τούσ; παιδα;σ;.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Έσωτερικού; δραχ. 7.— Έξωτερικού; φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομά; άρχονται; τήν; 1ην; έκάστοσ; μηνόσ; και; εινε; προπληρωτέα; δι' έν; έτοσ;.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ; ΚΑΙ; ΕΚΔΟΤΗΣ;
ΝΙΚΟΛΑΟσ; Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟσ;

ΤΙΜΗ; ΕΚΑΣΤΟΥ; ΦΥΛΑΔΟΥ
Έν; Έλλάδι; λεπ. 15.— Έν; τώ; Έξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ; έν; Αθήνα;σ;
'Οδοσ; Πατησιών; αριθ. 11 Β, παρὰ; τὰ; Χανταΐα;

Περιοδοσ; Β' — Τόμ. 9^{ος}

Έν; Αθήνα;σ; 28 Σεπτεμβρίου 1902

Έτοσ; 24^{ον}. — Αριθ. 39

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ; ΥΠΟ; ΙΟΥΔΙΟΥ; ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ; ΙΓ'. (Συνέχεια)

'Εφ' όσον; άνήρχοντο; τόν; φώσ; τησ; ή-
μέρασ; εις; έχωρη; διά; τών; φυλλωμάτωσ; και; από; τά; διάκενα; αυτώσ; ώλισθαίνον; μερικαί; άκτίνησ; τοσ; ήλιου; τόν; όποιοσ; ο; Κάμησ; και; οι; σύντροφοί; του; ειχόν; στερηθή; άφ' ήσ; έξήλθοσ; έκ; τοσ; ρίου; Γιοζάουζεν.

Ο; Μάξ; Ούμπέρ; θά; ήτο; πολύ; κακήσ; πίστειωσ; άνθρωποσ; εάν; ήνοιέτο; να; όμολογήση; ότι; ώρι-
σμένωσ; ή; περιπέτεια; αυτή; άνήκεν; εις; τήν; κατηγορία; τών; έκπλη; κτικώσ; περιπετεϊώσ; . . .

Άφοσ; έτελείωσεν; ή; άνάβασι;σ; — εις; ύψοσ; έκάτοσ; περίπου; ποδώσ; από; τού; εδάφοσ; — φαντασθήτε; όποια; ύπήρξεν; ή; έκπληξι;σ; των; όταν; είδοσ; να; εκτεινέτω; εμπρός; των; υπό; τόν; άνω; ήμισο; μέρος; τών; δένδρων; έν; δώμα; εύρό; μια; πλα-
τεία; σαφιλώσ; φωτιζομένη; υπό; τοσ; φωτόσ; τησ; ήμέρασ; ! Υπεράνω; αυτήσ; έσχηματίζαν; θόλοσ; αι; πρσσίαι; των; δένδρων; κορυφαί; .

'Επί; τησ; επιφανείασ; τησ; ήσαν; παρατεταγμένα; με; κάποια; τάξι;σ; καλύβαι; από; πλίνοσ; και; από; φύλλα; σχηματίζουσαι; δρόμοσ; τόν; δε; σύνολον; απετέλει; χωρίον; ιδρυ-
μένοσ; επί; έκτάσει;σ; τόσον; μεγά-
λησ; ώστε; δεν; ήδύνατο; τισ; να; δια-
κρίνη; άμέσωσ; τά; όρια; τησ; .

'Εδώ; περιεφέρετο; πλήθος; όν-
των; όμοίων; πρὸσ; τόν; προστα-
τευόμενον; τοσ; Λάγχα; . Η; στάσι;σ; των; παρεμφερέσ; πρὸσ; τήν; στά-
σιν; τοσ; άνθρώπου; έμπαρτύρει; ότι; ειχαν; τήν; συνήθεια;σ; να; περιπα-
τούν; διά; τών; όπισθίων; ποδώσ; και; τόν; δικαίωμα; έπομένωσ; επί; τοσ; έπιπέτοσ; ο; ρ; θ; ι; ο; σ; (erectus); διά; τοσ; όποιοσ; ο; ιατροσ; Ευγένιοσ; Δυμ-
πουά; ώνόμασε; τοσ; πθηκαθρώ-
πουσ; τούσ; ανακαλυφθέντα; εις;

τά; δάση; τησ; Ίάδα;σ; και; τούσ; όποιούσ; θεωρεί; ώσ; ένα; τών; σπουδαιοτέρων; δια-
μέσων; τύπων; μεταξύ; άνθρώπου; και; πι-
θήκου; συμφώνωσ; πρὸσ; τήν; θεωρία;σ; τοσ; Δαρβίνου; .*)

(Οί; άνθρωπολόγοι; λέγουσ; ότι; τά; άνω-
τέρα; τών; τετραχείρων; τησ; πιθηκικήσ; κλίμακα;σ; εκείνα; τά; όποια; ομοιάζουσ; πρι-
σσότερον; με; άνθρωπον; διαφέρουσ; έν; τούτοι;σ; κατά; τόν; χαρακτηριστικόσ; αυτό;σ; : — συνωμιλούντα; εις; γλώσσαν; έντελω;σ; ακατάληπτοσ; τούσ; ώ-
θησαν; πρὸσ; μίαν; καλύ-
βην; έν; τώ; μέσωσ; πλή-
θοσ; τόν; όποιοσ; τούσ; έ-
κτόταξε; χωρίο;σ; μεγάλην; έκπληξι;σ; . Μία; θύρα; έ-
κλείσθη; όπισθεν; των; και; αίφνης; εύρέθησ;σ;σ; φυλακισμένοσ; .

— Λαρπρά!; έξαίρε-
τα!; άνεκραξεν; ο; Μάξ; Ούμπέρ; . Αλλ' ; εκείνο; πού; μ' ; έκπλήσσει; περισ-
σότερον; εινε; ότι; τά; όν-
τα; αυτα; δεν; φαίνονται; έκπληκτα; πού; μα;σ; βλέ-
πουσ; .

— Μένει; να; μάθω-

*) Εις; τά; ένδοτέρα; τησ; Σουμάτρα;σ; ο; όλλανδοσ; Ευ-
γένιοσ; Δυμπουά; στρατιωτι-
κόσ; ιατροσ; έν; Βαταβία; ανέυ-
ρεν; έν; κρανίον; έν; μικρόν; οστούσ; και; ένα; δόντα; κα-
λώσ; διατηρούμενα; . Επειδή; ή; χωρητικόη;σ; τοσ; κρανίου; ήτο; πολύ; άνωτέρα; από; τήν; τοσ; μεγαλύτεροσ; γορίλλα; κατωτέρα; δέ; από; τήν; τοσ; άνθρώπου; τόν; δ; αυτό;σ; έφαί-
νετο; πραγματικώσ; ώσ; τόν; διαμέσοσ; μεταξύ; άνθρωπο-
ειδοσ; και; άνθρώπου; . Διά; να; εξακριβωθή; ή; σπουδαιοτάτη; αυτή; ανακάλυψι;σ; νεαρόσ; ά-
μερικανόσ; επιστήμων; ο; ια-
τροσ; Βάλτερ; ανέλαβεν; έπι-
στημονικόσ; ταξείδιον; ανά; τήν; Ίάδα;σ; διαπάντα; τού; δι-
σεκατομμυριούχο; Βάνδερ-
πιλτ; . (Σ; τ; Σ;)

« Φαντασθήτε; όποια; ύπήρξεν; ή; έκπληξι;σ; των; . . . » (Σελ. 297, γ' .)